

نوي (90) منتخب حديثونه او د حفظ حديث پنځمه
مقابله

جمع او ترتيب

ډاکټر/ محمد مرتضى عائش محمد

نشر او توزیع : د دعوت او جالياتو دپاره مرستندويه

مکتب ربوة - رياض - سعودي عربستان

جمله ټول حقوق د ليکوال دپاره محفوظ دي

دچهاپ کال : 1437هـ / 2016 م

Download From; Aghalibrary.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سریزه

الحمد لله رب العالمين, والعاقبة للمتقين, والصلاة والسلام
على سيد الأنبياء والمرسلين, وعلى آله وأصحابه وأتباعه
إلى يوم الدين, أما بعد:

په دین اسلام کښې د نبوي سنتولپاره ډیر اهمیت
(اړتیا) شته ، ځکه چه نبوي سنت د اسلام په احکامو
کښې دقران کریم نه روستو ددوهم مصدر حیثیت لري
له دې وجې نه ټول مسلمانان باید د نبوي سنتو پوره
اهتمام او تابعدارې اوکړي .

له دي وجې نه ما دالله تعالی په مرسته او کومک سره
دا کوشش اوکړو چه یوه داسي مجموعه داحادیثو ولیکم
چه په هغې کښې د عقیدې او احکامو او همدارنگه
د اخلاقو په اړوند معلومات موجود وي.

او ورسره به بعضي علمي مسئلې کومې چه دهمدي
احادیثو نه ماخو(راخستلی) شوي وي هم ذکر کيږي .

ددي لپاره چه مسلمانان د خپل خوږ پيغبر محمد صلی الله عليه وسلم سره مينه او محبت اوکړي، او دهغه تعظيم اوکړي او په دي سره دالله تعالی رضا حاصله کړي په دنيا او اخرت دواړو کښي او په دي علمي مسائلو کښي مي داسلام هغه لوي عالمانو څخه چه داسلام خدمت يي کړی دی هم فائده اخستي ده لکه امام يحيى بن شرف النووي، او همدارنگه حافظ ابن حجر العسقلاني وغيره ، الله تعالی دې هغوي ته ښي بدلې وړپه برخه کړي !

دالله تعالی نه په عاجزی سره دعاکوم چه زما دا عمل په خپل دربار کښي قبول کړي او فائده مند يي اوگر ځوي! په حديث باندي دصحت وغيره حکم کول ، هرکله چه حديث په صحيحينو (بخاري او مسلم) کښي موجود وي نو بيا په هغه حديث باندي حکم کولو ته ضرورت نشته ځکه چه ټول امت مسلمه ددي دواړو کتابونو (بخاري او مسلم) په صحت باندي اتفاق کړی دی .

او که چیرته حدیث د سنن اربعه (سنن ابی داوود سنن نسائی ، سنن ابن ماجه ، سنن ترمذی) خخه وی نو په حدیث باندي دحکم کولو باره کښي مي دعلامه ناصرالدين الالباني په قول (وينا) اکتفاء کړي ده ، او په زیاتو احادیثو کښي مي ورسره دامام ترمذی قول هم ذکر کړی دی ځکه چه امام ترمذی په دي باب کښي جدا مذهب لري الله تعالی دې په دوي باندي رحم اوکړي !

په اخره کښي زه ډیر احترامات وړاندي کوم فضیلة الشیخ خالد بن علي ابا الخیل ته کوم چه مدیر دی دالمکتب التعاونی للدعوة والارشاد وتوعية الجالیات بالربوة : الرياض . ځکه چه هغه مونږ ته ډیره ښه لارښو نه اوکړه .

او همدارنگه د شیخ ناصر بن محمد الهویش هم ډیره مننه کوم ، کوم چه مدیر دی دقسم الجالیات ، او دخیر په دي کار کښي ډیر حریص دی ، او دزړه له کومي

دهر هغه چا شکر ادا کوم چا چه ما سره يي په دي کار
کښي مرسته او کومک کړی دی ، د بيلگې په توگه دعاة
(داعيان) ورونه په قسم الجاليات کښی .
او همدارنگه ښاغلی محترم ورور عبد العزيز مضعوف
الله تعالى دې ټولو ته ډيري ښي بدلي ورپه برخه کړي !
وصلی الله وسلم على نبينا محمد, وعلى آله وأصحابه
وأتباعه, والحمد لله رب العالمين, کتبه مؤلفه بتاريخ
1437/1/11هـ - 20145/10/24م.

بسم الله الرحمن الرحيم

فضل الصدقة من الكسب الحلال الطيب

1- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ تَصَدَّقَ بَعْدَلَ تَمْرَةً مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ، وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ؛ فَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِيَمِينِهِ، ثُمَّ يَرْبِيهَا لِصَاحِبِهِ، كَمَا يَرْبِي أَحَدَكُمْ فَلَوْهُ حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 1410، واللفظ له،
وصحيح مسلم، رقم الحديث 63 - (1014)

د پاک حلال مال نه صدقه او دهغي فضيلت :

د ابوهريره رضي الله عنه نه روايت دی چه نبي کریم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي : چاچي د کجورې برابر صدقه ورکړه دحلال مال نه، او الله تعالی نه قبلوي مگر حلال مال ، پس بیشکه الله تعالی د هغه دا صدقه په بني لاس اخلې ، او د هغه د پاره يي داسي زیاتوي لکه په تاسو کې چې یو کس خپل

د اس بچی پالي، تردې چې دهغه صدقه د غره برابر لويه شي .

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي عبدالرحمن بن صخر الدوسي اليماني دی او په ابوهريه رضي الله عنه باندي مشهور دی ددي وجه داوه چه ده به د خپلي کورنې چو پاني کوله او ورسره به يوه پيشو هم وه

ابوهريه رضي الله عنه په اوم (۷) کال دهجرت باندي د اسلام په دين مشرف شو، او په همدي کال باندي خيبر علاقه هم فتحه شوه .

او بيا يي خلور (۴) کاله د نبي کریم صلی الله علیه و آله سره يو ځاي تیر کړه او دعلم د حاصلولو لپاره يي ډير کوشش او حرص کوو .

تر دي چه ډير علم يي د نبي کریم صلی الله علیه و آله نه زده کړه ، او ده په ټولو صحابه کرامو کسبې د نبي کریم صلی الله علیه و آله نه زيات احاديث روايت کړي دي ، تر دي چه دده مسند په

پنځه زره دري سوه څلور او يا (۵۳۷۴) احاديثو باندي مشتمل دی او د مديني د فقهاو (پوهانو) له جملې څخه دی، او په کال اوه پنځوس (۵۷) هجري کښې وفات شو او د بقیع په هديره کښې دفن شو.

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دنورو عبادتونو په شان په صدقه کې هم بايد نيت يواځې دالله تعالی رضاي، او په هغې کې بايد بل هيڅ قسم ذاتي غرض ریا وغيره نه وي.

2- دحرام کسب کار نه دهر مسلمان دپاره ځان ساتل واجب دي، ځکه په دې سره دالله تعالی قهر او غضب نازليرې، او په دې سربيره حرام کسب دډيرو لويو نفساني مرضونو لکه ډير زيات لالچ، بخل، ناقلارې، وغيره سبب هم گرځي.

3- په دې حديث کې د الله تعالی دپاره د يمين (بڼی) لاس ذکر راغلی دی، ځکه چې فطري طور سره خوښ او محبوب شيان په بڼي لاس سره اخستلی شي، د الله تعالی

أسماء او صفات چي په شرعي نصوصو کې څنگه راغلي دي، همغه شان په هغې باندي د تحريف يا تعطيل يا تشبيه يا تكييف نه بغير ايمان راوړل واجب دي، نو دالله تعالی په لاس ايمان لرل څنگه چي دهغه دشان سره لائق دی واجب دي .

الإسلام دين اليسر

2- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ، وَالنَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 6488).

اسلام د اسانۍ دين دی

د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چه نبي کریم صلی الله علیه و آله فرمایلي دي: جنت تاسو ته ستاسو د پيزار د تسمکې نه هم ډير قریب او نيزدي دی ، او همدغه شان جهنم هم .

دراوي پيژندنه: ددي : ددي حديث راوي عبد الله بن مسعود رضي الله عنه مشهور صحابي او په صحابه كرامو كښي دلوې عالمانو څخه يو لوي عالم او قارئ وو، او دده مسند په (۸۴۸) احاديثو باندي مشتمل دی رسول الله صلی الله علیه و آله سره په ټولو غذاگانو كښي شريك شوی دی ، او د نبي كريم صلی الله علیه و آله د فات نه روستو بيا د يرموك په غذا كښي كومه چه په شام كښي واقع شوې وه هم شركت او كړو او بيا عمر رضي الله عنه كوفي ته ددي لپاره اولپره چه د كوفي خلكو ته ددين تعليم وركړې ، او دعثمان بن عفان رضي الله عنه په زمانه دخلافت كښي د كوفي امير مقرر شو ، او بيا ورته امر او كړی شو چه مديني ته راشي ، روستو ددینه چه مديني ته راغي په كال (۳۲) هجري كښي په مدينه كښي وفات او دبقيع په هديره كښي دفن كړی شو او عمر يي څه د بره (۶۰) كاله وو

ددی حدیث د فوائدو خخه :

1- شراک نعل : داهغه خرمن ته وایي کومه چې په بیزار کې دخپي په بره طرف باندي وې او خپي ته ډیره نيزدي وې نوکله چې د یو خیز د نيزديکت بیانول مقصد وې نو دا دمثال په طور ذکر کيږي .

2- د اسلام مبارک دین د اسانۍ او سهولت دین دی ځکه خو په داسي عقائدو مشتمل دی چې واضحه او اساني دي او هيڅ قسم ابهام نلري، او په داسي عبادتونو مشتمل دی چې هيڅ قسم سختي او سترتياوې نلري، او په داسي ښو او لوړو اخلاقو مشتمل دی چې د انساني فطرت او روع عقل سره برابر او دښي ټولني ټولې تقاضاوې په ښه شان سره پوره کوي.

3- ددی حدیث نه معلومه شوه چې په اخلاص او بندگي سره دجنت حاصلول ډیر اسان دی، همدغه شان د خواهش په تابعدارۍ او دگناهونو په ارتکاب سره دوزخ هم ډیر اسان دی، ددی وجي نه دخیر او نیکی

کارونه سپک نه دي گنل پکار اگر کي لږ وي، همدغه شان دگناهونو نه ځان ساتلو کي کوتاهي هم نه ده پکار، ځکه دا پته نه لگي چي الله تعالی په بنده باندي د کوم نیک کار په وجه رحم وکړي او جنت ته يي داخل کړي، او دکومي گناه په وجه ناراضه او بنده د دوزخ مستحق وگرځوي.

من أحكام الأضاحي

3- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: ضَحَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَبْشَيْنِ أَمْلَحَيْنِ أَقْرَيْنِ، ذَبَحَهُمَا بِيَدِهِ، وَسَمَى وَكَبَّرَ، وَوَضَعَ رِجْلَهُ عَلَى صَفَاحِهِمَا.
(صحيح البخاري، رقم الحديث 5565، وصحيح مسلم، رقم الحديث 17 - (1966)).

د قرباني ځني مسائل

د انس بن مالک رضي الله عنه نه روايت دی وايي : چي نبي کریم صلى الله عليه وسلم په دوه سپين رنگه بکره ورو گدانو باندي قرباني وکړه، بسم الله، او الله اکبر يي ورباندي ووايه، او

دحلالولو په وخت يي خپله خپه دخاروو په خټونو باندي ايښي وه .

دراوي پيژندنه: ددي : ددي حديث راوي ابو انس حمزه بن مالک الانصاري د نبي کریم ﷺ خادم دی ، د نبي کریم ﷺ د هجرت نه لس (۱۰) کاله دمخه په مدينه کښې پيدا شوی دی ، په وړوکوالي کښې د اسلام په دين مشرف شو، او بيا د نبي کریم ﷺ سره ملگری او دهغه خادم شو او لس (۱۰) کاله يي د هغه خدمت اوکړو اوچه کله نبي کریم ﷺ وفات شو ، نو ده دمشق ته سفر اوکړو او بيا د دمشق نه بصري ته لاړو ، او ډير احاديث يي د نبي کریم ﷺ نه روايت کړي دي چه دده مسند په دوه زره دوه سوه شپږ اتيا (۲۲۸۶) احاديثو باندي مشتمل دی ، او په کال درې نوي (۹۳) هجري کښې د بصري په ښار کښې وفات شو ، او عمر له سلو (۱۰۰) کالو څخه زيات وو.

ددې حديث د فوائدو څخه :

۱- املح : تک سپين څاروې ته وايي، او دلغت ځنې علماو دا هم ويلې دي : چې املح هغه سپين څاروې ته وايي چې توروالي ته مائل وي .

۲- په ذبح کونکي باندي واجب ده چې دقربانۍ څاروي د حلالو په وخت بسم الله ووايي، او دبسم الله نه بعد الله اکبر ويل هم ښه دي .

۳- په قربانۍ کې دا شرط دی چې قرباني به په څاروي سره وي چې هغه: اوسان، غواگانې، گډي، بيزي دي همدغه شان په قربانۍ کې داهم شرط دی چې څاروي به د عيب نه پاک وي، په هغه څاروي قرباني نه کيږي کوم چې ښکاره ږوند وي، يا ښکاره مريض وي، همدغه رنگ په هغه څاروي چې ښکاره گوډ وي هم قرباني نه کيږي ، او په هغه خوار څاروي چې دهغې په هډوکو کې مازغه نه وي هم قرباني نه کيږي .

كيفية متابعة الإمام في الصلاة

4- عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَالَ: "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ" لَمْ يَحْنِ أَحَدٌ مَنَا ظَهْرَهُ، حَتَّى يَقَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا، ثُمَّ نَقَعَ سَجُودًا بَعْدَهُ.

(صحيح البخاري، رقم الحديث 690، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 198- (474)

په مانځه کې د امام تابعداري

دبراء بن عازب رضي الله عنهما نه روایت دی، وایي: چې کله به نبی کریم صلی الله علیه وسلم "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ" وویل: نو مونږ به تر هغه پوري خپلې شاه گاني نه ښکته کولي دسجدي دپاره ترڅو چې به نبی کریم صلی الله علیه وسلم سجدي ته لاړو، بیا به مونږ دهغه نه وروسته سجدي ته تلو.

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي براء بن عازب رضي الله عنه جليل القدر فقيه انصاري صحابي دى، دنبوي هجرت نه لس كاله مخكې پيدا شوى وو، او د حديثو په كتابونو كې دده دري سوه پنځه حديثونه نقل دي، براء بن عازب رضي الله عنه دنبي كريم صلوات الله عليه په ملكرتيا كې په اتلس غزاگانو كې شركت كړى دى، اود بدر په غزا كې ددي وجې نه شريك نشو چې عمر يي كم وو اوله هغه غزا چې براء بن عازب رضي الله عنه په كې شريك شو دخندق غزا وه، او دنبي كريم صلوات الله عليه د وفات نه روسته يي د فارس په فتوحاتو كې شركت هم كړى دى، بيا وروستو د كوفي ښار ته لاړو او هلته تر مرگ پوري پاتي شو او بالاخره د كوفي په ښار كې په كال دوه اويا (۷۲) يا يو او يا (۷۱) هجري كې وفات شو او عمر يي څه دېره اتيا كاله وو.

ددى حديث د فوائدهو شخه :

- ۱- مقتدي به په مانځه کې د يو رکن نه بل رکن ته ترهغه وخته نه ځي ترڅو چې امام هغې ته تللى نه وي، نو مقتدي به ترهغه وخته سجدهې ته نه ځي ترڅو چې امام خپل تندى دسجدي دپاره په ځمکه کېږدي ځکه چې په مقتدي باندي دامام تابعداري واجب ده .
- ۲- مقتدي به ترهغه وخته پوري اولنى تکبير نه کوې ترڅو چې امام دهغې نه فارغه شوى نه وي .
- ۳- مقتدي به ترهغه وخته پوري سلام نه گرځوې ترڅو چې امام سلام نه وي گرځولى .

کيفية السلام للتحلل من الصلاة

5- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ أَرَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ، حَتَّى أَرَى بَيَاضَ خَدِّهِ.

(صحيح مسلم، رقم الحديث 199 - (582))

په مانځه کې سلام گړخول او دهغې طريقه

د سعد بن ابې وقاص رضي الله عنه نه روايت دى وايي: ما نبي كريم صلى الله عليه وسلم وليد چې نبي او چپ طرف ته يې سلام گړخو او ما دهغه صلى الله عليه وسلم دانگو سپين والى وليد .

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي سعد بن ابې وقاص رضي الله عنه جليل القدر قريشي صحابي دى، د نبوي هجرت نه دريش كاله مخكې په مكه مكرمه كې پيدا شوى دى او دځوانې ورځې شپې يې په مكه مكرمه كې تيري كړې او دصحابه كرامو په هغه جماعت كې شامل دى كوم چې په دين اسلام كې اول داخل شوي وو، همدغه رنگ سعد

بن ابي وقاص رضي الله عنه دهغه لسو صحابه كرامو په جمله كې هم شامل دی كومو ته چې په يو مجلس كې د جنت زيری ورکړی شوی وو او همدغه شان سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه يو د هغه شپږو صحابه كرامو د جملي څخه وو كوم چې عمر بن الخطاب رضي الله عنه ددي دپاره انتخاب كړي وو چې دهغه دمرگ نه وروستو به د مسلمانانو د خلافت چاري په غاړه اخلي، مديني ته يي هجرت كړی او دبدر په غزا كې او همدغه شان په نورو غزاگانو كې هم شريك شوی دی، سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه د نبي كريم صلی الله علیه و آله و سلم دمور بي بي د تره (كاكا) زوي دی ، په همدې وجه به ورته نبي كريم صلی الله علیه و آله و سلم ورته دماما مقام وركولو، سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه زړور او دشجاعت خاوند وو، د عمر او عثمان رضي الله عنهما په دور خلافت كې د كوفي دسار والي وو سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه د قادسيه په جنگ كې د مسلمانانو سر لښكر وو او د الله تعالی په

فضل يي د فرس لسکر ته ماتي ورکړه، او دمداڼ ښار هم دده په لاس فتح شوی وو سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه د ډيرو فضائلو خاوند دی دده دعاگاني به د الله تعالی په دربار کې زر قبلیدې ، په صحابه کرامو کې د خپل منځي جنگونو په مهال يي اعتزال ځانله والی اختيار کړی وو، او خپلو بچوته به يي ويل چې ماته ددي جنگونو خبرونه مه راوړې، د سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه نه د حديث په کتابونو کې دوه سوه اويا حديثونه نقل دي، بالاخره په کال پنځه پنځوس هجري کې اوه (7) ميله لري دمديني نه په عقيق مقام کې وفات شو بيا مديني ته دهغه جسد راوړل شو او جنازه ورباندي دمديني والي مروان بن الحکم وکړه او په بقیع کې دفن شو.

ددې حديث د فوائدهو څخه :

۱- ددې حديث نه معلومېږي چې لمونځ کونکی به د سلام گرځولو په مهال خپل مخ ښي او چپ طرف ته گرځوي ترڅو چې دده دمخ ښي او چپ طرف وليدل شي .

۲- سلام گرځونکی به د سلام ښي او چپ طرف ته گرځولو په مهال (السلام عليكم ورحمة الله) وايي لکه څنگه چې د نبي کریم ﷺ نه په مخکې ذکرشوي حديث کې ثابت شو .

۳- دمانځه نه وتلو دپاره سلام گرځول دمانځه په ارکانو يو رکن دی ، ځکه چې سلام گرځول دمانځه په اخره کې د نبي کریم ﷺ هميشه عمل دی، او همدا دتولو صحابه کرامو او جمهورو علماو مسلک دی، د ځني علماو رايي ده چې دمانځه نه وتلو دپاره سلام گرځول سنت دي خو غوره قول د جمهورو علماو دی .

التحذير من الرياء والسمعة

6- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَمَّعَ، سَمَّعَ اللَّهُ بِهِ، وَمَنْ رَأَى، رَأَى اللَّهُ بِهِ".
 (صحيح مسلم، رقم الحديث 47 - (2986)، واللفظ له،
 وصحيح البخاري، رقم الحديث 6499).

د رياء او ځان ښودني څخه ويړه

د عبدالله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی وايي:
 نبي کریم ﷺ ويلي دي: څوک چې د ریاکاری او ځان
 ښودني دپاره نیک عمل کوي، الله تعالی به يي وشرموي .
 دراوي پیژندنه:

عبد الله بن عباس رضي الله عنهما مشهور صحابي دی ، ابو
 العباس دده اسم کنیه ده ، په صحابه کرامو کښي د ډير
 علم او فضيلت خاوند وو، تر دي چه (حبر الأمة) يعنې
 لوي عالم او د مفسرينو امام دی ، او په نسب کښي د
 نبي کریم ﷺ دتره ځوي دی، د نبي کریم ﷺ دهجرت

نه دري (۳) کاله مخکې په شعب أبي طالب کي پيدا شوی دی ، او د نبي کریم ﷺ څخه يي ډير علم حاصل کړی وو، د حديثو په کتابونو کښي دده نه، د نبي کریم ﷺ يوزرو شپږ سوه شپيته (۱۶۶۰) احاديث نقل دي .

کله چه نبي کریم ﷺ وفات شو عبد الله بن عباس رضی الله عنه د ديارلس (۱۳) کالو په عمر وو.

بيا علي بن أبي طالب رضی الله عنه د خپل خلافت په زمانه کښي دبصرې امير اوټاکه، او بيا روستو په کال اته شپيته (۶۸) هجري کښي چه عمر يي يو اويا (۷۱) کاله ووپه طائف کښي وفات شو .

ددي حديث د فوائدو څخه :

۱- ریاکاري دپته وايي چې بنده يو عمل د الله تعالی د رضا دپاره نه کوې بلکه دهغه مقصد د عمل کولو نه داوې چې خلک دهغه ستاينه او صفت وکړي، او ځان ښودنه دپته وايي چې بنده عمل يواځي د الله تعالی د

رضا دپاره وکړې او بيا وروسته يې خلکو ته بيانوي ددي دپاره چې عام خلک دهغه ستاينه او صفت وکړي .

۲- په دې حديث کې سخته ويره او وعيد ذکر دی دهغه چا دپاره چې په عمل کې ریاکاري او عمل دځان شو دني دپاره کوي، په مسلمان باندي واجب دي چې عمل يواځې د الله تعالی د رضا دپاره وکړي.

۳- د ریا او سمعت (ځان شونډنئ) په وجه باندي عمل برباديږي .

من علامات المسيح الدجال

7- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الدَّجَالُ مَمْسُوحُ الْعَيْنِ، مَكْتُوبٌ بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ"، ثُمَّ تَهَجَّاهَا: ك، ف، ر، "يَقْرُؤُهُ كُلُّ مُسْلِمٍ". (صحيح مسلم، رقم الحديث 103 - (2933)، واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 7408).

دجال او دهغه حُني علامات

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دى وايي:
 نبي كريم ﷺ ويلي دي: د دجال سترگي عيب جني دي
 او دهغه دسترگو په مينخ کې کافر ليکل شوى دى، بيا
 نبي كريم ﷺ دا الفاظ داسي: ک، ف، ر، ولوستل، اودابه
 هرمسلمان ويلي شي .

دراوي پيژندنه: د راوي پيژندنه مخکې (۳) نمبر حديث
 کې تيره شوې ده
 ددي حديث د فوائدو څخه :

۱- قيامت دورخې راتگ نه مخکې د دجال راتلل په
 شرعي نصوصو سره ثابت دي، لهدا په دي باندي ايمان
 لرل واجب دي، او په شام کې د دمشق ښار ته نيژدي
 به په (باب لدا شرقي) ځاي کې چې تل ايب ښار ته
 نيژدى دى، عيسى عليه السلام به دجال لره وژني.

۲- د دجال د علامو او ښو څخه داهم ده، چې دهغه
 سترگي عيب جني دي، او يوه سترگه دهغه به بهر راوتلي

وي، او دسترگو په مينخ کې به يي دا الفاظ (کافر) ليکل شوي وي او هر مسلمان به دا لوستلي شي.

۳- د دجال د سترگو په مينخ کې کافر ليکل حقيقي دي او دا ددي دپاره چې دا يوه علامه او نښه وي دده په کفر باندي او دا به هر مسلمان لوستلي شي .

مَنْ أَدَابَ سَقَايَةَ الْقَوْمِ

8- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شُرْبًا".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1894، واللفظ له، وصحيح مسلم، جزء من رقم الحديث 311 - (681)، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني).

قوم ته اوبه ورکول او دهغي اسلامي اداب

ابو قتاده رضي الله عنه نه روايت دی وايي: نبي کریم ﷺ ويلي دي: قوم ته اوبه ورکونکي دپاره پکارده چې اخره کې اوبه وشکي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي ابو قتاده بن ربعي الانصاري رضي الله عنه جليل القدر صحابي دی او په ډيرو غذاگانو کېني برخه اخستي ده او دسفر په مهال به يي د نبي کریم ﷺ خدمت او پيره کوله .

عمر بن الخطاب رضي الله عنه ده لره په يو لښکر دمسلمانانو کېني د فارس والو دجنگ لپاره وليږه نو دهغوې بادشاه ده په خپل لاس قتل کړه .

دده د مړيني په نيټه او خاې کېني اختلاف دی ، چا ويلي دي چه دکوفي په ښار کېني په کال اته ديرش (۳۸) هجري کېني وفات شوی دی او دجنازې لمونځ يي علي

ﷺ اداکره او چا ویلی چه په مدینه کښې په کال څلور پنځوس (۵۴) هجري کښې وفات شوی دی .
ددي حدیث د فوایدو څخه :

۱- هغه څوک چې دیو قوم د خوراک او خښاک مسؤلیت په غاړه لري دهغه دپاره مسنون داده چې لمړی خوراک خښاک په قوم کې مشرانو ته ورکړې او یا د ښي طرف نه شروع وکړې او بیا په اخره کې خپله خوراک او خښاک وکړې .

۲ - په دي حدیث کې ځنې اسلامي ادابو ته اشاره شوي ده هغه داچې هغه څوک چې په یو قوم باندي خوراکې شيان لکه غوښه، میوه جات وغيره تقسیموې نو باید ده چې اول يي په قوم باندي تقسیم کړې او بیا وروسته يي خپله واخلي.

۳- دي حدیث او هغه حدیث کې چې وايي لمړی دخپل ځانه شروع وکړه هيڅ تعارض نشته ځکه چې هغه

حديث عام دى، او دا حديث خاص دى، او په عام او خاص کې تعارض نه وي .

من آداب الشرب

9- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ؛ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعُودَ؛ فَلْيَنْحِ الْإِنَاءَ، ثُمَّ لِيَعْدُ إِنْ كَانَ يَرِيدُ". (سنن ابن ماجه، رقم الحديث 3427، وصححه الألباني).

دخسكلو اداپ

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دى چه نبى كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: كله چې تاسو يو څه (اوبه وغيره) څكۍ نو په لوبسي کې ساه مه اخلۍ او كه ساه اخلۍ نو لوبسى دخولې نه لري كړئ او كه بيا غواړئ په دويم ځل دې وڅكې .

دراوي پيژندنه: دراوي پيژندنه مخكې (۱) نمبر حديث کې تيره شوې ده .

ددې حديث د فوائدهو څخه :

په يو بل حديث کې راغلي دي : (اَنَّ رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَفَّسُ فِي الْاِنَاءِ ثَلَاثًا،) (صحيح مسلم، رقم الحديث 122- (2028) واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 5631،)

۱- چې نبي کریم ﷺ به اوبو څکلو کې دري ځله ساه اخیستله، په دې دواړه حديثونو کې هيڅ تعارض نشته ځکه چې دا حديث په لوسې د اوبو کې دننه دساه اخستلو نه منع کوې، او هغه حديث کې دادي چې نبي کریم صلی الله عليه وسلم به د اوبو څکلو په مهال دري ځله ساه اخیستله يعنې د لوسې نه بهر

۲- دا حديث مونږ ته د نظافت او پاکوالي درس راکوې ځکه چې د اوبو څکلو په وخت په لوسې کې ساه اخستلو سره کيدی شي چې د لاړو څاڅکي وغيره په لوسې کې وغورځيږي او يا باقې پاتي اوبو بد بويه شي .

من المنهيات في الإسلام

10- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ اشْتَرَى غُلَامًا حَجَامًا؛ فَقَالَ: "إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ ثَمَنِ الدَّمِّ، وَثَمَنِ الْكَلْبِ، وَكَسْبِ الْبَغِيِّ، وَلَعَنَ أَكْلَ الرِّبَا وَمُوكَلَّهُ، وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ وَالْمُصَوِّرَ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 5962).

په اسلام کې ممنوع خيزونه

د ابو جحيفه رضي الله عنه نه روايت دی : چې ده يو غلام واخست چې په حجامت (بشکر لگولو) کې ماهر وو، ده وفرمايل چې نبي کریم صلی الله علیه و آله په وينه باندي مال اخستلونه، او په سپي باندي دمال اخستلو نه، او په زنا باندي دمال اخستلو نه منع کړي ده، او په هغه چا باندي يي لعنت ويلي دی څوک چې سود خپله خورې او يا په بل باندي سود خوري، او يا خالونه لگوي يا د خالونو لگولو غو بستنه کوي، يا تصويران جوړه وي

دراوي پيژندنه:

ددي حديث راوي أبو جحيفه رضي الله عنه مشهور او جليل القدر صحابي دی .

دده نوم وهب بن عبد الله الكوفي دی او دا په وهب الخير سره هم مشهور وو، كله چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم وفات شو دا بلوغ ته نه و رسيدلی دحديثو په کتابونو کې ده نه د نبي كريم صلى الله عليه وسلم پنځه څلويښت حديثونه نقل دي، او په کال څلور اویا هجري کې يې ددي فاني دنيا نه رحلت وکړو.

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- مؤمن بنده بايد هميشه د الله تعالى او دهغه د دين لحاظ وکړي، اوداسلامي تعليماتو پابندې وکړي، اودتولو منهياتو (ممنوع شيان) نه ځان وساتي، ځکه چې په دې کارونو سره بنده په دنيا او اخرت کې نیک بخته کيږي.

2- په اسلامي تعليماتو کې حلال کسب کولو ته ترغيب ورکړی شوی دی، لکه تجارت، زراعت، صناعت، وغيره،

او د حرامو کسب نه لکه دویني خرشول، د سپو خرشول، د سود کاروبار وغيره، داټول کارونه دين اسلام حرام گرځولي دي.

3- دا حديث شريف ښکاره دلالت کوي د خالونو په حرمت او د جاندار څيزونو په تصويرانو جوړولو باندي.

وجوب تلبية الدعوة

11- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ دُعِيَ إِلَى عُرْسٍ أَوْ نَحْوِهَا فَلْيَجِبْ". (صحيح مسلم، رقم الحديث 101 - (1429)،).

دعوت قبول واجب دي:

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چه نبي کریم ﷺ فرمايلي دي : څوک چې واده وغيره ته دعوت کړی شو، نو دعوت دې قبول کړي. درايي پيژندنه:

ددي حديث راوي عبد الله بن عمر رضي الله عنهما جليل القدر صحابي دی ، د خپل پلار سره په داسې حال کښي

په دین اسلام مشرف شو ، چه بالغ لا هم نه وو ، او بیا وروسته یې مدینې ته هجرت اوکړو، اول ځل لپاره د خندق په غزا کښې شریک شوی دی او بیا وروسته په ټولو غزاگانو یې کښې د نبی کریم ﷺ سره شرکت کړی دی ، او همدارنگه د مصر شام عراق او فارس وغیره په ډیرو اسلامي فتوحاتو کښې شریک شوی دی او په صحابه کرامو کښې د علماو دجملې څخه شمارل کېږي ډیر زاهد او عابد وو تر دې چه دده زهد او تقوی د مثال په توگه ذکر کېږي .

او دا حدیثو په کتابونو کښې دده نه د نبی کریم ﷺ دوه زره شپږ دیرش (۲۶۳۰) احادیث نقل دي .
 او په کال اوه او یا (۷۷) هجري کښې په مکه مکرمه کښې د شپږ اتیا کالو (۸۶) په عمر وفات شو . ﷺ !

ددى حديث د فوائدهو شخه :

1- دا حديث دلالت كوي چي هغه خوك چي د واده بلنه وركړى شي په هغه واجب ده چي دغه بلنه قبول كړي، ځكه چي په دې سره بلونكى خوشحاليږي.

(عرس) اصل كې هغه خوراك ته وايي: كوم چي د واده په مهال په وليمه كې تياريرې.

2- دين اسلام هميشه ښو اخلاقو او دزرونو پاكوالي ته ترغيب وركوي، ترڅو هيڅ قسم بغض حسد او كينه په مجتمع كې رانشي، ځكه خو داسلامي تعليماتو سره سم په مسلمان باندي واجب ده چي دبل مسلمان ورورهغه دعوت قبول كړي كوم كې چي شرعي مخالفات نه وي.

3- كله چي د دعوت په اساس خوك يو خوراك ته حاضر شي نو بايد ده چي دخوراك عيب اونقصان بيان نه كړي.

فضل صلاة العشاء والصبح في الجماعة

12- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: "مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ؛ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ؛ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 260 - (656)

د سهار او ماخوستن مونخ په جماعت سره كولو فضيلت: دعثمان بن عفان رضي الله عنه نه روايت دى چې ما دنبي كريم ﷺ نه اوريدلي دي هغه فرمايل: خوك چې د ماخوستن مونخ په جماعت سره وكړي، گويا چې ده نيمه شپه قيام (تهجد) او چې ورسره د سهار مونخ هم په جماعت سره وكړي، گويا، چې ده ټوله شپه قيام (تهجد) وكړل .

دراوي پیژندنه: ددي حديث راوي عثمان بن عفان بن
 أبي العاص القرشي دی دفیل دواقعی نه شپږ(۶)کاله
 روستو په مکه مکرمه کښي زږیدلی دی او د نبي کریم
 ﷺ د بعثت نه لږ روستو داسلام په دین مشرف شو ،
 دریم خلیفه او امیر المؤمنین دی .
 او ده دخپلي بي بي رقیة رضی الله عنها سره چه د نبي
 کریم ﷺ لورده حبشي ته هجرت اوکړو، او ددین اسلام
 لپاره يي په مال او ځان سره ډیره قرباني ورکړې ده .
 هغه دا چه د تبوک په غزا کښي عثمان رضی الله عنه د مسلمانانو
 دلبنکر لپاره نهه سوه پنځوس (۹۵۰) اوبنان او پنځوس
 (۵۰) اسونه تیار کړل ، او همدارنگه یوه شاه (کوهی)
 چه رومه نومیده د شل زره درهم (۲۰۰۰۰) په قیمت
 يي واخست او دعامو مسلمانانو دفائدي لپاره يي وقف
 کړو .
 او پنځلس زره (۱۵۰۰۰) درهم يي د مسجد نبوي په
 پراخه کولو خرچ کړه .

او په کال (۲۳) هجري کښي د عمر رضي الله عنه د فات کيدلو نه بعد ورسره د عامو مسلمانانو لخوا بيعت اوکړی شو .
 دده دخلافت په وخت کښي د قران کریم جمع هم اوشوه . او همدارنگه دده دخلافت په زمانه کښي د (اسيا) او (افريقا) ډير ښارونه هم فتح شول .

او دعثمان رضي الله عنه نه يوسلو شپږ څلويښت (۱۴۶) احاديث روايت کړی شوي دي . او په کال پنځه ډير ش (۳۵) هجري کښي دمجرمانو په لاس په شهادت ورسیده ، او عمر يي نهه اتيا (۸۹) کاله وو .
 ددي حديث د فوائدو څخه :

1- د اسلام په مابين دين کې د مانځه ډير زيات اهميت دی خصوصا د ماخوستن او سهار مونځونه .

2- په دي حديث کې د ماخوستن او سهار مونځونه په جماعت سره کول او دهغي فضيلت بيان شوی دی ، څوک چې دواړه مونځونه په جماعت سره اداکړي لکه ټوله شپه چې قيام وکړي .

الإسلام يحرم التصوير

13- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: "مَنْ صَوَّرَ صُورَةً فِي الدُّنْيَا، كَلَّفَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنْ يَنْفُخَ فِيهَا الرُّوحَ، وَلَيْسَ بِنَافِخٍ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 5963، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 100- (2110)

اسلامي تعليماتو کي تصوير او عکس جوړول حرام دي: عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې ما دنبي کریم ﷺ نه اوریدلي دي هغه وفرمايل: څوک چې په دنيا کې د يو جاندار څيز تصوير جوړ کړي، نو د قيامت په ورځ به دی په دي مکلف شي، چې په دي څيز کې روح واچوې، او دی هيڅ کله نشي کولی چې روح په کې واچوې.

دراوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه په شپږم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو خخه :

1- په اسلام کې د جاندار خيزونو تصوير جوړول حرام دی همدغه شان ددي کاروبار هم حرام دی، او د هغه خيزونو تصوير جوړول کوم چې روح نلري جائز دي، لکه وني، غرونه، سيندونه، وغيره.

2- د ين اسلام ځکه دجاندار خيزونو تصوير جوړول حرام گرځوي چې په دې کې دالله تعالى سره په خلقت کې مشابهت راځي او ددينه شرک هم پيدا کيږي.

من أَدَابِ الْأَكْلِ

14- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِنَّ الْبَرَكَهَ تَنْزِلُ وَسَطَ الطَّعَامِ؛ فَكُلُوا مِنْ حَافَتَيْهِ، وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسَطِهِ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1805، واللفظ له، وسنن أبي داود، رقم الحديث 3772، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 3277، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني).

د خوراک ادا:

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې
 نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: د خوراک په مینځ کې برکت
 نازلېږي پس تاسو په لوسې کې د طرف نه خوراک کوې،
 او د لوسې د مینځ نه خوراک مه کوې.

د راوي پیژندنه: د دې حدیث د راوي پیژندنه په شپږم
 نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
 د دې حدیث د فوائدو څخه :

1- دا حدیث مونږ ته درس راکوې، چې هر څوک باید
 د خوراک په وخت د خپلې مخې نه خوراک وکړي، او هر
 طرف ته باید لاس وروړاندي نه کړي، دا په هغه وخت
 چې خوراک یو قسم وي، او چې کله خوراک ډیر
 قسمونه وي نو کولی شي چې د مینځ نه هغه خوراک
 راواخلي کوم چې دده مخې ته نه وي.

2- د برکت نه مراد د خیر زیات والی دی او د خوراک
 ډیر والی دی، او د دې اثر داوي چې په دې خوراک سره

د انسان صحت بنه شي، قناعت ورته ملاوشي، دامن، سکون، راحت احساس وکړي.

من صفات الوضوء

15- عَنْ حُمْرَانَ رَحِمَهُ اللَّهُ، مَوْلَى عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ أَنَّهُ رَأَى
عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَعَا بِوَضُوءٍ؛ فَأَفْرَغَ عَلَى
يَدَيْهِ مِنْ إِنَائِهِ؛ فَغَسَلَهُمَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَمِينَهُ فِي
الْوَضُوءِ، ثُمَّ تَمَضَّضَ وَاسْتَنْشَقَ وَاسْتَنْشَرَهُ، ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ
ثَلَاثًا، وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثًا، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ، ثُمَّ غَسَلَ
كُلَّ رِجْلٍ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَتَوَضَّأُ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا، وَقَالَ: "مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي
هَذَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ
مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 164، واللفظ له، وصحيح

مسلم، رقم الحديث 3 - (226)

د اوداسه طريقه:

د حمران رحمه الله نه روايت دى: چې ما عثمان بن عفان رضي الله عنه وليد، چې په لوبسي کې يې د اوداسه اوبه را وغوښتې، او دلوبسي نه يې په لاسونوباندي اوبه راواړه ولې او دواړه لاسونه يې دري ځله ووينځل، بيا يې خپل ښي لاس په لوبسي کې داخل کړ، او دلوبسي نه يې اوبه راواخستې او په هغې باندي يې مضمضه (د خولې وينځل) استنشاق (د پوزې وينځل) استنثار (د پوزې سون کول) وکړل، بيا يې خپل مخ دري ځله ووينځه، او لاسونه يې دڅنگلو پوري دري ځله ووينځل، بيا يې خپل سر مسحه کړ، بيا يې هر خپه دري ځله ووينځله، ددي نه بعد يې وفرمايل: ما نبي کریم ﷺ ليدلی وو چې داسي اودس يې وکړ، لکه څنگه اودس چې وس ما وکړ، او بيا نبي کریم ﷺ وفرمايل: هرڅوک چې زما د اوداسه په شان اودس وکړي، او بيا دوهر کعته داسي مونځ وکړي چې په هغې کې دخپل ځان سره سوچونه او فکرونه

ونکړې، بلکه په توجه سره مونځ وکړې، مخکني گناهونه به يې معاف شي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي حمران بن ابان الفارسي رحمه الله فقيه او دمديني په علماو کې يو لوی عالم دی او دعثمان بن عفان رضي الله غلام ووچې ازاد کړی يې وو حمران رحمه الله په کال پنځه اويا هجري کې وفات شوی دی، او هرچې عثمان بن عفان رضي الله عنه دی دهغه پيژندنه په دولسم نمبر حديث کې ذکر شوې ده.

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دا حديث شريف د او داسه باره کې کامل او پوره حديث دی هر مسلمان بايد د اوداسه داطريق کومه چې په دي حديث کې ذکر شوې ده زده کړې، هيره دې نه وې چې د سر مسح کول يو ځل دي سره دغورونو نه ځکه چې غورونه په سر کې داخل دي.

2- په ښه شان سره اودس اومونځ کول دمغفرت او جنت ته د داخلیدلو سبب گرځي.

3- د اوداسه نه بعد دا دعا ويل: مسنون دي: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ؛

زه گواهي کوم چې د عبادت حقدار يواځي د الله تعالی ذات دی، او گواهي کوم چې محمد صلی الله علیه وسلم د الله تعالی رسول، او بنده دی.

حکه حدیث کې راځي چې څوک د او داسه نه بعد دا دعا وويي: نو د جنت په اتو دروازو کې چې د هرې دروازې نه داخلېږي، داخل دې شي.

الفرق بين الملائكة والجن

16- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا وَصَفَ لَكُمْ". (صحيح مسلم،

رقم الحديث : 60 - (2996)

د جناتو (پيريانو) او ملائڪو مينځ ڪي فرق:

د عائشه رضي الله عنها نه روايت ڏي چي نبي ڪريم ﷺ فرمايلي ڏي: ملائڪي د نور نه پيدا شوې ڏي، او پيران د اور نه پيدا شوي ڏي او ادم عليه السلام د غه ڇه (خاورو) نه پيدا شوي ڏي دڪوم چي تاسو ته وصف بيان شوي ڏي .

دراوي پيڙندنه: ددي حديث راوي ام المؤمنين عائشه رضي الله عنها ده د نهه (۹) ڪالو په عمر وه چه نبي ڪريم ﷺ ورسره نڪاح اوڪره او چه ڪله نبي ڪريم ﷺ وفات شو ، عائشه رضي الله عنها د اتلس (۱۸) ڪالو په عمر وه ، د ڏيري پوهي خاونده وه او په ڪرم او سخاوت ڪنبي بي ساري وه ان تري چه ددي سخاوت به په مثال ڪنبي پيش ڪيدلو، او د نبي ڪريم ﷺ نه يي ڏير احاديث روايت ڪري ڏي چه ددي مسند په دوه زره دوه سوه لس (۲۲۱۰) احاديثو باندي مشتمل ڏي ، او په ڪال (۵۷) يا (۵۸) هجري ڪنبي درمضان يا دشوال

دمياشتي په (۱۷) تاريخ باندي دسه شنبې په شپه وفات شوه او د جنازې لمونځ يې ابو هريره رضي الله عنه ادا کړه او د بقیع په هديره کښې دفن کړی شوه .

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دا حديث د پيريانو او ملائکو په مينځ کې فرق کوې هغه داسې چې ملائکې د نور نه پيدا شوي دي، او پيريان د اور پيدا شوي دي.

2- جنات (پيريان) او شيطانان الله تعالى پيدا کړې په دي حقيقت باندي ايمان لرل واجب دي، د دوې مرگ او ژوند هم د انسانانو په څير دی .

3- دايمان شپږ ارکان دي، يو دهغې نه په ملائکو باندي ايمان لرل دي، ملائکې الله تعالى د نور نه پيدا کړې دي، شپه او ورځ د الله تعالى په ذکر کې مشغوله وې.

اول په انسانانو کې ادم عليه السلام پيدا شوی دی دڅاورې نه .

فضل الصلاة في مسجد قباء

17- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِي مَسْجِدَ قُبَاءٍ رَاكِبًا وَمَاشِيًا؛ فَيَصَلِّي فِيهِ رَكَعَتَيْنِ. (صحيح مسلم، رقم الحديث 516-1399)، واللفظ له وصحيح البخاري، رقم الحديث (1194).

په مسجد قبا کې د مانځه فضيلت:

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی وايي: چې نبی کریم ﷺ مسجد قبا ته راتلو کله په سورلی، او کله پایدل، او دوه رکعته مونځ به يې په مسجد قبا کې کوو.

دراوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه په يو لسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددى حديث د فوائدو خخه :

۱- د احديث دلالت كوي چي دمسجد قبا زيارت كول مشروع دي حكه نبي كريم ﷺ به مسجد قبا ته دهفتي په ورځ راتللو لكه څنگه چي صحيح مسلم كې راغلي دي: د حديث شميره : 520- (1399)

2- دمسجد قبا فضيلت په نورو حديثو نو كې هم راغلي دي: دهغي نه دوه حديثونه دادي:

اول حديث: "الصَّلَاةُ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ كَعُمْرَةٍ"، (جامع الترمذي، رقم الحديث 324، واللفظ له، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 1411، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن غريب، وصححه الألباني.

مسجد قبا كې مونځ كول په ثواب كې د عمري سره برابرېږي.

دويم حديث : "من تطهَّرَ في بيته، ثم أتى مسجدَ قباء؛ فصلَّى فيه صلاةً، كانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ"، (سنن ابن ماجه،

رقم الحديث 1412، واللفظ له، وسنن النسائي، رقم الحديث 699، وصححه الألباني).

خوک چي په کور کې اودس وکړې بيا مسجد قبا ته راشي، او مونځ په کې وکړې ده ته به د عمري برابر اجر او ثواب ملاو شي.

الإسلام يدعو إلى العناية بالفقراء

18- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: رَأَى سَعْدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ لَهُ فَضْلًا عَلَيَّ مِنْ دُونِهِ؛ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَلْ تَنْصُرُونَ وَتُرْزَقُونَ إِلَّا بِضِعْفِ تَكْمٍ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 2896).

دین اسلام بي وزله خلكو سره مرسته او تعاون كولو ته ترغيب وركوي:

مصعب بن سعد رحمه الله وايي: چي د سعد رضي الله عنه گمان وچې هغه د نورو نه غوره دی نو نبی کریم ﷺ وفرمايل: تاسو سره مرسته او مدد نه کيږي مگر

دکمزورو خلکو د وجې نه، او تاسو ته رزق نه درکول کيږي مگر د کمزورو خلکو د وجې نه.

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي مصعب بن سعد بن ابي وقاص الزهري رحمه الله غوره تابعي دی په کال (103) هجري کې د کوفې په ښار کې وفات شوی دی او هر چې سعد رضي الله عنه دی دهغه پيژندنه په پنځم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دين اسلام په ټولنه کې ښه تعلقاتو ته ترغيب ورکوي.

2- دين اسلام د کمزورو خلکو سره مرسته کولو ته ترغيب ورکوي.

3- دا حديث دلالت کوي چې مدد او مرسته د کمزورو خلکو دوجې راځي، نو دهغوې سره نرمي او په غوې رحم کول پکار دی .

الإسلام يحث على إظهار الحب في الله

19- عَنْ مَقْدَامِ بْنِ مَعْدِيكَرِبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيَخْبِرْهُ أَنَّهُ يَحِبُّهُ".

(سنن أبي داود، رقم الحديث 5124، واللفظ له، وجامع الترمذي، رقم الحديث 2391، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح غريب، وصححه الألباني).

ديو مؤمن سره د الله پاک د رضا په خاطر مينه او محبت کولو ته اسلام ترغيب ورکوي.

د مقدم بن معديکرب رضي الله عنه نه روايت دی، چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي: کله چې سړی ديو مؤمن ورور سره د الله پاک د رضا په خاطر مينه او محبت کوي، نو هغه ته دې ووايي: چې زه له تاسره د الله د رضا په خاطر مينه کوم.

دراوي پیژندنه:

ددي حديث راوي مقدم بن معديكرب بن عمرو الكندي رضي الله عنه جليل القدر صحابي دى په شام کې دحمص په ښار کې وسيدو اوپه هغه وفد کې هم شامل وو، کوم چې نبي کریم ﷺ ته راغلی وو مقدم رضي الله عنه په د ډيرو اسلامي فتوحاتو په مهال په عراق او شام کې په مختلفو غزواتو کې شامل وو.

همدغه شان مقدم رضي الله عنه د يرموک او قادسيه په جنگ کې هم شريک شوى وو.

د مقدم رضي الله عنه نه د حديثو په کتابونو کې دوه خلويسټ حدیثونه نقل دی، او په کال اوه اتيا هجري کې په شام کې وفات شوى دی.

ددی حدیث د فوائدو خخه :

1- د الله پاک د رضا په خاطر د مؤمن سره مینه او محبت کولو ته د اسلام مبین دین ترغیب ورکوي.

2- څوک چې د یو مؤمن سره د الله پاک د رضا په خاطر مینه او محبت کوي نو باید ده چې هغه مؤمن ته ددی خبر ورکړي ترڅو د هغه ورسره هم مینه او محبت پیدا شي.

3- د یو مؤمن بنده سره د الله پاک د رضا په خاطر مینه او محبت کول پکار دي نه باید د دنیاوي غرضونو په خاطر ترڅو بنده ته هغه فضیلت او ثواب ور په برخه شي کوم چې حدیث کې راغلی دی چې دوي ته به الله پاک په هغه ورځ د عرش سوری نصیب کړي په کومه ورځ چې بل سوری نه وي.

انتهاز نعمة الفراغ والصحة للخير

20- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 6412).

روغ صحت او د وخت نعمت د خير دپاره غنيمت دی.
د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې
نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: دوه نعمتونه دي چې ډیر
خلک د هغې متعلق په تاوان کې دي: روغ صحت او
فارغه وخت.

دراوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه په شپږم
نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدو څخه :

- 1- مؤمن بايد د وخت او صحت نعمتونه غنيمت وگڼي او دخير په کارونو کې يې بايد استعمال کړي.
- 2- د الله تعالی د نعمتونو شکر ادکول په بنده باندي لازم دي، او د الله پاک د شکر کولو تقضا داده چې بايد دهغه بندگي وکړي شي، او دهغه د معصيت او نافرمانی نه ځان وساتل شي، او هرڅوک چې په دې باره کې کوتاهي کوي هغه تاوڼي دی.
- 3- مغبون: نا اميده تاواني، او دوکه شوي ته وايي: نو هر هغه څوک چې د الله پاک د نعمتونو شکر نه اداکوي او دهغه بندگي نه کوي بيله شکه مغبون، تاواني، نا اميده، او دوکه شوی دی.

الإسلام دين حماية الحقوق

21- عَنْ مَعْقَلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرَعَاهُ اللَّهُ رَعِيَةً؛ فَلَمْ يَحْطَهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ".
(صحيح البخاري، رقم ال حديث 7150، واللفظ له،
وصحيح مسلم، رقم الحديث 227 - (142)

د اسلام مبین دین د حقوقو ساتنه کوي.

د معقل بن یسار رضي الله عنه نه روایت دی چې ما د نبي کریم ﷺ نه اوریدلي دي: هغه فرمايل: یو بنده چې الله تعالى حاکم (مشر) جوړ کړې په رعیت (کشرانو) باندي او دی د هغه کشرانو سره دخیر خواهي معامله نه کوي، الله پاک به په ده باندي د جنت بوې حرام کړي.

دراوي پیژندنه: ددي حديث راوي معقل بن یسار المزي البصري رضي الله عنه جليل القدر صحابي دی د شام نه په وفد کې نبي کریم ﷺ ته راغلی وو، او د صلح

حديثيه نه مخکي د ايمان د دولت نه برخمن شوی وو،
 د صلح حديبيه په مهال دهغه صحابه کرامو په جماعت
 کې شامل وو، کومو چې د نبي کریم ﷺ سره د وني
 لاندي په مرگ باندي بيعتونه کول، ده نه د حديثو په
 کتابونو کې خلور ديرش حديثونه نقل دي، د ابو بکر
 رضي الله عنه په درو خلافت کې يي د مرتدينو په خلاف
 په جنگ کې شامل وو او همدغه شان د فارس فتح کولو
 دپاره په جنگونو کې يي هم شرکت کړی دی، او د عمر بن
 الخطاب رضي الله عنه په دور خلافت کې د بصرې والي
 وو، او دهغه د حکم سره سم يي په بصره کې د ابو
 نهر تاسيس (جوړ) کړ په همدغه بصره کې وو، تر دې
 چې په کال پنځه شپيته هجري کې وفات شو.
 ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دا حديث سخته ويره ورکوي هغه مشرانو ته چې
 دوکه او خيانت کوي د خلکو په حقوقو کې هغه داچې

په داسي کسانو باندې جنت حرام دی چې دوکه او خیانت کوي، بلکه د دوي دپاره سخت درناک عذاب دی 2- د اسلام مبین دین همیشه د هر قسمه حقوقو ساتنه کوي، او په تاکید سره حکم کوي چې امانت باید خپل اهل ته وسپارل شي.

للوالد أخذ مال ابنه قدر الحاجة

22- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنْ لِي مَالًا وَوَلَدًا، وَإِنَّ أَبِي يَرِيدُ أَنْ يَجْتَاحَ مَالِي؛ فَقَالَ: "أَنْتَ وَمَالُكَ لِأَبِيكَ".

(سنن ابن ماجه، رقم الحديث 2291، وصححه الألباني).

پلار د حاجت سره سم دخپل زوي مال اخستلی شي.

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما نه روایت دی، چې

د نبي کریم ﷺ نه یو سړی تپوس وکړو، چې زما بچي شته او پلارمي غواړي چې زما مال واخلي، نبي کریم

ﷺ ورته وفرمایل: ته او ستا مال ستا د پلاردی.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي جابر بن عبد الله الانصاري جلیل القدر صحابي دی ، کله چه د مدینې خلکو د نبي کریم ﷺ سره بیعت کولو نو ده هم دخپل پلار سره یوځاي د نبي کریم ﷺ سره بیعت اوکړو او همدارنگه د بیعت رضوان سعادت ورته هم ور په برخه شوی دی د حدیثو په کتابونو کښې دده نه د نبي کریم ﷺ ډیر احادیث نقل دي ، دده مسند په یو زرو پنځه سوه څلویښت (۱۵۴۰) احادیثو باندي مشتمل دی او په کال دري اویا (۷۳) هجري کښې وفات شوی دی او بعض تاریخ پوهانو دده دفات دتاریخ نیټه بله هم ښودلې ده .

ددي حدیث د فوایدو څخه :

1- ددي حدیث نه معلومېږي، چې پلار د خپل زوی مال د ضرورت مطابق استعمالولی شي، خو د مال حقیقي مالک به دده زوی وي، او دا حدیث د حقوقو سره تعلق لري هغه دا چې په بچي باندي د مور او پلار سره

احسان کول واجب دي، د هغوې خدمت به کوي او د ضرورت په وخت به په هغوې باندي خرچه هم کوي.

2- پلار لره رواه نه دي چې د يو زوې مال واخلي او بل خوې ته يي ورکړي، بغير د سخت حاجت نه ځکه چې د مال اصلي مالک دهغه زوې دی لکه دي ايت نه معلومېږي: (وَلَأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ؛ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمَّهِ الثَّلَاثُ)، سورة النساء، جزء من الآية 11.

او د بچي په مال کې چې (مړشي) د مور او پلار هر يو دپاره شپږمه برخه ده دهغه مال نه چې ده پريښی وی خو په دې شرط چې د مړي بچي يي وي، او که چيرته بچي يي نه وي نو مور او پلار يي وارثان وي، نو د مور دپاره دريمه برخه ده.

ددي نه واضحه معلومه شوه چې د مال اصلي مالک هغه زوې دی پلار نه دی.

نو د حدیث معنی داده: چې کله پلار محتاجه وې نو کولی شي چې د حاجت مطابق د زوی مال استعمال کړي، بغير د دینه چې خپل زوی ته يي حاجته ضرر ورسوي.

په حدیث لفظ (لأبيك) کې لام د ملکیت دپاره نه دی بلکه لام دلته د انتفاع دپاره دی يعني د ضرورت په وخت پلار د خپل زوی د مال نه فائده اخستلی شي.

لا يجوز وضع اليد على الخاصة في الصلاة

23- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: "نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ مُخْتَصِرًا".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 1220، واللفظ له،

وصحيح مسلم، رقم الحديث 46 - (545)

مانځه کې په تشو باندي لاسونه کينډول جواز نلري.

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی، چې نبي کریم

د دینه منع کړې چې په مانځه کې دی يو سرې په

تسو باندي لاسونه کيردي.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث دراوي پیژندنه مخکې اول
نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددي حدیث د فوایدو څخه :

1- په مانځه کې د اختصار یوه معنی داده: چې مونځ
کونکې دمانځه د ادا کولو په وخت لاسونه په خپلو تشو
باندي کېږدي.

2- مونځ کونکی باید په بنائسته شکل باندي مونځ ادا
کړي.

3- دي حدیث نه معلومېږي: چې مانځه کې په تشو
باندي لاسونه کینبودل جواز نلري.

جواز الشرب والأكل قائما

24- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنَّا نَأْكُلُ
عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَمْشِي،
وَنَشْرَبُ وَنَحْنُ قِيَامٌ.

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1880، واللفظ له، وسنن

ابن ماجه، رقم الحديث 3301، وقال الإمام الترمذي عن

هذا الحديث بأنه: حسن صحيح غريب، وصححه
الألباني)

په ولاړه خوراک او خښاک جواز لري:

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روایت دی، چې
مونږ به د نبی کریم ﷺ په زمانه کې په روانه او ولاړه
خوراک او خښاک کولو.

دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې
یولسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.
ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دا حديث په ولاړه دخوراک او خښاک په جواز باندي
دلالت کوي، او ددي تاييد د نبی کریم ﷺ په فعل سره
هم ثابت دی دزيات تفصيل دپاره جامع ترمذي حديث
شميره 1883 وگورئ امام ترمذي دي حديث ته حسن
صحيح حديث ويلي دی، او امام الباني هم دا حديث
حسن گرځولی دی.

فضل سورة الإخلاص

25- عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ فِي لَيْلَةٍ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ قَالُوا: وَكَيْفَ يَقْرَأُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ؟ قَالَ: "قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ" تَعَدَّلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 259- (811)

د سورت اخلاص فضيلت:

د ابو الدرداء رضي الله عنه نه روايت دی، چې نبی کریم ﷺ فرمایلي دي: ايا په تاسو کې يو کس دا نشي کولی چې د شپي دريمه برخه قران تلاوت کړي؟ صحابه کرامو وويل دا به څنگه وکړی شي، نبی کریم ﷺ وفرمايل: (قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ) لو ستل په اجر او ثواب کې د قران کریم د دريمې برخې سره برابرېږي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي ابو الدرداء رضي الله عنه دی دده نوم عويمر بن زيد بن قيس الانصاري مشهور صحابي دی، او د بدر په ورځ د اسلام په دين مشرف شو، او ده

ته ددي امت حکيم وايي، په دمشق ښار کښي قاضي او دقران د قاريانو سردار وو او همدارنگه د هغه صحابه کرامو د جملې څخه دی کومو چه د قران کریم دراجمع کولو خدمت کړی دی اودرسولُ الله ﷺ په ژوند يي قران په يادو زده کړی وو او د نبي کریم ﷺ څخه يي يو سلو نهه اويا احاديث روايت کړي دي، او په کال (۳۱) (۳۲) هجري کښي د عثمان رضي الله عنه د فات کيدلو نه دري (۳) کاله مخکي وفات شو او عمر يي دوه اويا (۷۲) کاله وو.

ددي حديث د فوائدو څخه :

- 1- دا حديث شريف د سورت اخلاص فضيلت بيانه وي هغه داچې ددي سورت تلاوت په اجر او ثواب کې دقران کریم ددریمي برخې د اجر او ثواب سره برابريږي.
- 2- مؤمن بايد دقران کریم د تلاوت ډير اهتمام وکړي ځکه چې دقران کریم تعليمات ددنيا اواخت د سعادت او نیک بختي سبب دی .

حث الشباب على الزواج

26- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ: لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ! مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ؛ فَلْيَتَزَوَّجْ؛ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَحْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ؛ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ؛ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ".
 (صحيح مسلم، رقم الحديث 3 - (1400)، واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 5066).

خوانان بايد ودونه وکړي.

د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه روايت دی، چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: ای د خوانانو جماعته تاسو کې چې خوک د واده کولو طاقت لري نو واده دې وکړې بيشکه واده کول سترگې د بد نظری نه ساتي، او شرمگاه دحرامو نه ساتي، او خوک چې د واده کولو طاقت نلري هغه دې روژې نيسي، بيشکه روژې نيول د هغه شهوت کموي.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث دراوي پیژندنه مخکې دویم
نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددي حدیث د فوایدو څخه :

1- (الْبَاءَةُ) دې لفظ نه مراد د نکاح کولو طاقت دی،
یعني څوک چې په تاسو کې د واده کولو طاقت لري نو
هغه دې واده وکړې او هغه څوک چې د واده طاقت
نلري هغه دي روژې نيسي، او په حدیث کې لفظ
د وجاه راغلی دی ددي مقصد هغه دادی چې په روژه
نیولو سره د انسان شهوت کمیرې

2- دا حدیث هغه ځوانانو ته چې د واده طاقت لري
د واده کولو ترغیب ورکوي، ځکه چې واده سره د انسان
نفس پاکیرې.

من خصائص النبي محمد صلى الله عليه وسلم
 27- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَعْطَيْتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نَصَرْتُ بِالرَّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، وَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتَهُ الصَّلَاةُ؛ فَلْيَصِلْ، وَأَحَلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَكَانَ النَّبِيُّ يَبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبَعَثْتُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً، وَأَعْطَيْتُ الشَّفَاعَةَ."
 (صحيح البخاري، رقم الحديث 438، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 3 - (521))

د نبي كريم ﷺ حيني خصوصيات

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما نه روايت دي، چي نبي كريم ﷺ فرمايلي دي: ماته پنځه داسي کارونو راځي شوي دي، چي هغه زمانه مخکې هيڅ يو پيغمبر ته نه دي ورکړي شوي، ديوې مياشت د منزل په فاصلي سره زمانه زما دشمنان ويريرې، ټوله ځمکه زما دپاره پاڅه او دمسجد حيثيت لري، نو زما په هر امتي باندي چي د

مانځه وخت راشي مونځ دې وکړې، او زما دپاره غنيمتونه حلال شوي دي، او مخکې به پيغمبر ديوخاص قوم دپاره راليږل کيده او زه دټولو انسانانو دپاره پيغمبر يم، او ماته لوي شفاعت راکړي شوی دی.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې دويشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده. ددي حديث د فوائدو څخه :

1- بيشکه الله پاک نبي کریم ﷺ ته يو شمير خصوصيات ورکړي وو، چې حینې د هغې نه په لاندي توگه بيانېږي: نبي کریم ﷺ ته رعب ورکړی شوی وو الله پاک به دهغه د دشمنانو په زړونو کې ويره اچوله.

2- نبي کریم ﷺ او دهغه د امت دپاره ټوله زمکه پاکه ده چې کله اوبه نه وي نو په زمکه باندي تيمم وهل او مونځ کول مشروع دي.

3- د امت محمدي دپاره غنيمتونه حلال دي، غنيمت هغه مال ته وايي: کوم چې د جهاد په نتيجه کې مجاهدينو ته په لاس ورشي.

4- نبي کریم ﷺ ته الله پاک د قيامت په ورځ شفاعت کبری ورکړی دی اوديته مقام محمود وايي د قيامت په ورځ به نبي کریم ﷺ دټولو انسانانو شفاعت کوي چې الله پاک حساب ورسره شروع کړي.

من أوصاف الجنة

28- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِنَّ فِي الْجَنَّةِ خِيَمَةً مِنْ لُؤْلُؤَةٍ مَجُوفَةٍ، عَرْضُهَا سِتُونَ مِثْلًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ، مَا يَرَوْنَ الْأَخْرِيْنَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُونَ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 24 - (2838)، واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 4879).

د جنت حُینی صفتونه:

د ابو موسی الاشعري رضي الله عنه روايت دی، چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: بیشکه چې په جنت کې یوه خیمه دداسي ملغلري نه جوړه ده چې دهغې مینځ خالی دی دهغې اوږدوالی شپيته میله دی، او دهغې هر طرف کې به دهغه اهل وې چې د بل طرف واله به یې نه ویني او مؤمن به د دې ټولو خواته ورځي.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي ابو موسی الاشعري دی دیمن نه مکې مکرمې ته راغلی وو، نو داسلام په دین مشرف شو، او بیرته یمن لارو بیا حبشي ته لارو او د خیبر د فتحې نه روستو مدینې ته راغی او په ډیرو جهادونو او غزاگانو کې شریک شوی دی د ډیر علم عبادت او پوهې خاوند وو او په ډیر بنائسته اواز به یې دقران کریم تلاوت کولوپه کال څلور څلویښت (۴۴) هجري کال کې په کوفه یا مدینه کې وفات شوی دی .

ددی حدیث د فوائدو خخه :

1- دی حدیث کبی د جنت یادونه شوی ده، او په جنت باندي ایمان لرل واجب دي.

2- جنت دهرقسمه نعمتونو کوردی او الله تعالی د مؤمنانو بندگانو دپاره تیار کړی دی، هر قسمه نعمتونه خوراگونه میوه جات په جنت کبی تیار دي.

3- درست ایمان، او نیک عمل جنت ته د داخلولو سبب دی.

جواز الاشتراك في الهدى والأضحية

29- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "الْبَقْرَةُ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْجَزُورُ عَنْ سَبْعَةٍ". (سنن أبي داود، رقم الحديث 2808، وصححه الألباني).

اضحیه (د اختر قرباني) او هديه د (حج قرباني) کي شراکت جواز لري.

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما نه روايت دی، چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي: په قرباني کي غواگاني، او وښان د اوه کسانو نه کافي کيږي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکي دويشتم نمبر حديث کي ذکر شوي ده. ددي حديث د فوائدو څخه :

1- په قرباني کي د اوبښ متعلق علماو اختلاف کړی دی دځيني علماو دا ويناده چې اوبښ کي يواځې اوه کسان شرکت کولی شي ځيني نور بيا وايي: چې تر لسو کسانو پوري په اوبښ کي شرکت کولی شي.

2- دي حديث شريف نه معلوميرې چې د قرباني کولو په مهال په غواگانو او وښانو کي شرکت کول مشروع دی او هر چې گډي بيزي دي په هغې کي شرکت کول مشروع نه دي .

تفاوت عذاب أهل جهنم

30- عَنْ سَمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِنَّ مِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ النَّارُ إِلَى كَعْبِيهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى حُجْرَتِهِ، وَمِنْهُمْ مَنْ تَأْخُذُهُ إِلَى عُنُقِهِ". (صحيح مسلم، رقم الحديث 32 - (2845))

په جهنم کې د جهنميانو عذابونه مختلف دي

د سمره رضي الله عنه نه روايت دی، چې ما د نبي کریم ﷺ نه اوریدلي دي هغه فرمايل: بعضي به په جهنميانو کې داسي خلک وې چې د جهنم اور به دهغوې تر گتکيو پوري راغلی وې، او دځينو به تر بډي پوري، او دځينو به تر خټ پوري د جهنم اور راختلی وې.

دراوي پیژندنه: ددي حديث راوي سمره بن حنبل الفزاري رضي الله عنه جليل القدر صحابي دی، په ده باندي د جاهليت زمانه نه ده راغلي ځکه چې دی د نبي کریم ﷺ سره په داسي وخت کې ملاو شو چې ماشوم وو، سمره رضي الله عنه د نبي کریم ﷺ سره په

غزواتو کې هم شریک شوی دی ، په سمره رضي الله عنه کې ډیر ښه خویونه لکه شجاعت، سخاوت وغیره راجمع شوي وو، د حدیث په کتابونو ده نه د نبی کریم ﷺ سل حدیثونه نقل دي، سمره رضي الله عنه د کوفې او دبصرې د ښارونو والی وو، سمره رضي الله عنه د خوارجو په مقابل کې ډیر سخت وو، سمره رضي الله عنه په کال اته پنځوس هجري کې وفات شوی دی.

ددې حدیث د فوایدو څخه :

1- دا حدیث دلالت کوي چې په جنهم کې د جهنمیانو عذابونه مختلف دی ځکه چې گناهونه مختلف دي او جهنمیانو ته عذابونه د هغوې د گناهو نو په اندازه ورکولی شي.

2- دا حدیث ویره ورکوي د هغه گناهونو نه کوم چې جنهم ته د تللو سبب گرځي.

أيام عيد الأضحى

31- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَوْمَ عَرَفَةَ، وَيَوْمَ النَّحْرِ، وَأَيَّامُ التَّشْرِيقِ، عِيدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَامِ، وَهِيَ أَيَّامُ أَكْلِ وَشُرْبٍ."
 (سنن أبي داود، رقم الحديث 2419، وجامع الترمذي، رقم الحديث 773، واللفظ لهما، وسنن النسائي، رقم الحديث 3004، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني).

د لوي اختر ورخي

د عقبه بن عامر رضي الله عنه نه روايت دي، چي نبي كريم ﷺ فرمايلي دي: د عرفي ورخ او د قرباني ورخ او د ايام تشريق ورخي زمونږ د مسلمانانو داختر او دخوراڪ او خښاڪ ورخي دي.
 دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي عقبه بن عمرو ابو مسعود الانصاري رضي الله عنه مشهور صحابي دي كله چه د دوهم ځل لپاره د مديني خلكو د نبي كريم ﷺ سره

بیعت کولو ، نو دا هم په دغه بیعت کولو کښي موجود وو، اودغه مهال دی د عمر په لحاض سره په دوي ټولو کښي دکم عمرخاوند وو.

او همدارنگه ده د نبي کریم ﷺ سره د احد په غزا کښي او په هغه ټولو غزاگانو کښي چه دا حد د غزا نه روستو واقع شوي دي شرکت کړی دی .

او بیا په روستو زمانه کښي کوفي ته لاړو او هلته او سیدلو کله چه علي رضی الله عنه د صفین جنگ ته تللو نو دایي دخپل جانشین په توگه په کوفه مقرر کړه او دده مسند په (۱۰۲) احادیثو باندي مشتمل دی او په کال (۴۱) هجري په مدینه کښي وفات شو ، په دي اړوند څه نور اقوال هم شته .

ددي حدیث د فوایدو څخه :

1- دا حدیث شریف د لالت کوې، چې د عرفې ورځ اوایام تشریق سره د یوم النحر نه دا داختر ورځې دی په اسلام کې خو هغه څوک چې قرباني کوې نو دهغه دپاره

د اختر ورځې د يوم النحر نه يعني د ذالحجې د لسمي ورځې نه شروع كيږي.

2- ددي حديث نه معلوميږي، چې د لوې اختر پنځه ورځې دي دعرفې ورځ نه تر اخري ورځې د أيام تشریق پوري دا ټولې د اختر او دخوراک او خښاک ورځې دي مگر دحاجې قارن او متمتع دپاره جائز ده چې دا ورځې روژې ونيسي کله چې دهغه سره هديه د حج نه وې همدغه شان دعرفې د ورځې روژه نيول د هغه چا دپاره مشروع ده چې دحج دپاره يي احرام (د حج نيت يي نه وې کړي) .

3- د اسلام په مابين دين کې اختر د هغه موسم نوم دی چې په هغې کې مسلمانان د الله تعالی شکر ادا کوي او دخو شحالی اظهار کوي.

4- دکال په ټولو ورځو کې غوره ورځ د قرباني ورځ ده نو دي امله لوې اختر د وړوکي اختر په نسبت سره غوره دی

الصَّوْمِ وَالْأَضْحِيَّةِ وَصَلَاةِ الْعِيدِ مَعَ النَّاسِ

32- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "الصَّوْمُ يَوْمَ تَصُومُونَ، وَالْفِطْرُ يَوْمَ تُفْطِرُونَ، وَالْأَضْحَى يَوْمَ تُضْحُونَ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 697، واللفظ له، وسنن أبي داود، رقم الحديث 2324 وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 1660، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن غريب، وصححه الألباني).

روژه او اختر د ټولو مسلمانانو سره شریک ادا کول.

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی، چې نبی کریم ﷺ فرمایلي دي: د روژې ورځ به هغه وې کله چې تاسو ټول روژه ونیسئ، او د اختر ورځ به هغه وي کله چې تاسو ټول اختر وکړئ، او د لوې اختر ورځ به هغه وي کله چې تاسو ټول لوې اختر وکړئ.

دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې اول نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو خخه :

1- دا حديث شريف دا لار بڼونه کوي چې د مسلمانانو په معاشره او ټولنه کې بايد اتحاد او اتفاق وي نو يو مسلمان به د نورو مسلمانانو سره يوځاي روژه نيسي او دهغوې سره به يو ځاي اختر کوي.

2- د اسلام مابين دين د هميشه دپاره اتحاد، او اتفاق ته دعوت ورکوي، او د هغه اسبابو نه منع کوي کوم چې د اختلاف سبب گرځي.

التحذير من كبائر الذنوب

33- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ثَلَاثَةٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُّ لَوَالِدَيْهِ، وَالْمَرَأَةُ الْمَتْرَجِلَةُ، وَالذُّيُوتُ، وَثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ: الْعَاقُّ لَوَالِدَيْهِ، وَالْمُدْمَنُ عَلَى الْخَمْرِ، وَالْمَنَانُ بِمَا أُعْطِيَ."

(سنن النسائي، رقم الحديث 2562، حسنه الألباني وصححه).

د کبیره گناهونو نه ځان ساتل

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روایت دی، چې
 نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: دري کسان دي چې د قیامت
 په ورځ به ورته الله پاک نه گوري، د مور او پلار نافرمانه
 هغه بڼه چې د نارینه و سره مشابهت کوي، او دیوټ
 او دري کسان دي چې جنت ته نشي داخلیدلی، د مور
 او پلار نافرمانه، همیشه شرابي، او زباندنه کونکی.
 دراوي پیژندنه: ددي حدیث دراوي پیژندنه مخکې
 یولسم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددي حدیث د فوایدو څخه :

1- په دي حدیث کې د الله تعالی د صفاتو نه د نظر
 صفت ذکر شوی دی، د الله تعالی په صفاتو باندي کوم
 چې په قران او سنت کې ذکر وې ایمان لرل واجب دي
 څنگه چې د هغه دشان سره مناسب وې، بغیر د تعطیل
 تمثیل، تشبیه، تحریف وغیره.

2- دي حديث کي د (مترجله) لفظ راغلی دی، مترجله هغه زنانه ته وايي، کومه د سرو سره مشابهت کوي په لباس شکل وغيره کي.

اود (ديوت) هغه سړي ته وايي: چي بيغرته وې دخپل اهل باره کي د فحشا زنا وغيره متعلق بيغرتي کوي.

3- (منان) هغه چاته وايي: چي د احسان کولو نه بعد د هغي زبادنه کوي.

تحريم النجش

34- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ النَّجْشِ.

(صحيح البخاري، رقم الحديث 2142، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 13 - (1516)،)

دوکه حرام ده

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی ، چي نبي کریم ﷺ د دوکه کولو نه منع فرمايلي ده.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې يولسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه :

1- دا حديث د نجش (دوکه ورکولو) په حرمت باندي دلالت کوې، (نجش) اصل کې د خرڅلاو شيانو په قيمت کې اضافه راوستلو ته وايي، هغه داسي چې يو کس نه غواړې چې يوڅيز واخلي خو په بل چا باندي د قيمت زياتولو دپاره د يو څيز قيمت زيات کړې.

2- داسلام په مابين دين کې بيع او شرا (آخستل خرڅول) رواه او جائز دي بلکه د اسلام دين د تجارت طرف ته ترغيب ورکوې، خو ځيني قسمونه (ډولونه) په بيعه کې حرام دي او هغه ځکه چې په هغې کې خو يا بل ته ضرر وې يا په هغې کې دوکه وې، يا بيعه د نامعلوم څيز وې چې دهغې نه اختلاف جنگ جگړه پيدا کيږې نو داسي ټول قسمونه د بيعي حرام دي.

الذكر بعد الفراغ من الصلاة

35- كَتَبَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَغَ مِنَ الصَّلَاةِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ! لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 137- (593)، واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 844).

د مانخه نه بعد مسنون اذكار

مغيره بن شعبه رضي الله عنه عمر بن الخطاب رضي الله عنه ته په خط کې ليکلي وو، نبي کریم صلی الله علیه وسلم چې به کله دمانخه نه فارغه شو او سلام به يې وگرځوو، نو دا داعا به يې ويله: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته يو دی شریک نلري ده لره دکائناتو با دشا هي ده اوده لره پوره ستاینه ده اوهغه په هرڅه قا در دی الهي چاته چه څه ورکړې دهغي منعه کونکی نشته اوچانه چه څه منعه کړې دهغي ورکونکی نشته او فایده نه ورکوی مالدارته مال دهغي ستا د عذاب نه .

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي ابو عبد الله مغیره بن شعبه رضي الله عنه مشهور او جلیل القدر صحابي دی. مغیره رضي الله عنه د طائف په ښار کې پیدا شوی دی او د غزوه خندق په مهال يي د اسلام مبین دین قبول کړ او د صلح حدیبیه په موقع هم حاضر وو، بیا وروسته د ابو بکر او عمر رضي الله عنهما په زمانه د خلافت کې يي په ډیرو اسلامي فتوحاتو کې شرکت هم کړی دی په معرکو د یمامه یرموک، او قادیسیه کې هم شریک وو، مغیره رضي الله عنه د عمر بن الخطاب رضي الله عنه د خوا نه د کوفې د ښار امیر مقرر شوی وو، بیا د امیر معاویه

رضي الله عنه په زمانه کې د کوفې د ښار والي د دويم
 حل دپاره مقرر شو او ترمرگه بيا د کوفې والي وو، مغیره
 رضي الله عنه عقلمند پوهه او شاعر وو، د حديث په
 کتابونو کې د مغیره رضي الله عنه يو سلو شپږ دیرش
 حدیثونه نقل دي.

مغیره رضي الله عنه په کال پنځوس هجري کې د کوفې
 په ښار کې وفات شو، او د هغه ټول عمر اويا کاله وو.
 ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دي حديث نه د دي دعا مشروعيت معلومېږي : (لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ
 لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ.)

بيله الله نه بل هيڅوک دعبادت لائق نشته يو دی
 شريک نلري ده لره دکائناتو با دشا هي ده اوده لره پوره
 ستاينه ده اوهغه په هرڅه قا در دی الهي چاته چه څه
 ورکړي دهغي منعه کونکی نشته اوچانه چه څه منعه

کړې دهغي ورکونکی نشته او فايده نه ورکوی مالدارته
مال دهغي ستا د عذاب نه

2- دي مخکې ذکر شوې دعا کې د الله تعالی د وحدانیت
اعلان دی او ورسره د حقیقت هم ذکر دی چې
د عبادت او بندگي حقدار یواځې د الله پاک ذات دی
هغه په ذات او صفاتو او افعالو کې تنها (یواځې) دی .

3- د (وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) معنی داده: فايده نه
ورکوی مالدارته مال دهغي ستا د عذاب نه بلکه بنده ته
د هغه نیک عملونه فائده ورکوي ځکه چې بنده په هر
وخت او هر حالت کې الله پاک ته محتاجه دی اگر که
په دنیا کې د هغه مالونه وغيره ډیر هم وي .

من أذكار المساء

36- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَسَ قَالَ: "أَمْسَيْنَا وَأَمَسَى الْمَلِكُ اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ! إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسَوْءِ الْكَبْرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 76 - (2723)

د ماڻھام اذكار

د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دي، چي نبي كريم صلى الله عليه وسلم چي به ڪله ماڻھام ڪر دا داعا به بي ويله: أَمْسَيْنَا وَأَمَسَى الْمَلِكُ اللَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، اللَّهُمَّ! إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسَوْءِ الْكَبْرِ، وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ".

مانښام شو پر مونږ او پاچاهي ټوله الله پاک لره ده، بيله الله پاک نه بل د عبادت وړ معبود نشته، هغه يو دی شریک نلري، ای زما ربه په دې شپه کې چې څه خیر وي او ددینه وروسته چې څه خیر وي زه ستانه دهغې سوال کوم، او په دې شپه کې چې څه شر وي او ددې نه وروسته چې څه شر وي زه په تاپوري د هغې نه پناه غواړم، ای زما ربه زه په تاپوري دستۍ نه او ډیري کمزورې نه او لوې عمر دبد والي نه او ددنيا دفتنو نه او د قبر د عذاب نه پناه غواړم.

دراوي پیژندنه: ددې حدیث دراوي پیژندنه مخکې دویم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
ددې حدیث د فوائدو څخه:

1- مؤمن باید د ورځې په شروع او اخر کې د الله تعالی د ذکر کولو اهتمام وکړي، ځکه چې په دې سره بنده ته دنیا او اخرت سعادت او خو شبختي ور په برخه کیږي،

نو بايد ده چي مؤمن د سهار او ماښام د اذكارو پابندي وکړي.

2- د سهار او ماښام اذکارو ویلو وخت کې د علماو ډیر اقوال دي خو غوره داده چې د نمر پریوتلو نه بعد وویل شي.

من علامات أفضل الناس

37- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ النَّاسِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: "كُلُّ مَخْمُومٍ الْقَلْبِ صِدُوقِ اللِّسَانِ"، قَالُوا: صِدُوقِ اللِّسَانِ نَعْرِفُهُ، فَمَا مَخْمُومُ الْقَلْبِ؟ قَالَ: "هُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ، لَا إِثْمَ فِيهِ، وَلَا بَغْيَ، وَلَا غُلَّ، وَلَا حَسَدَ".
(سنن ابن ماجه، رقم الحديث 4216، وصححه الألباني).

غوره انسان او د هغې علامات

د عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روایت دی چې
دنبی کریم ﷺ نه تپوس وکړی شو چې غوره انسان
څوک دی؟

نبی کریم ﷺ وفرمایل: هر (مخموم القلب) هغه څوک
چې دهغه زړه پاک وې او رشتونی وي، صحابه کرامو
ووېل: رشتنی خو مونږ پیژنو خو مخموم القلب څه ته
وايي: نبی کریم ﷺ وفرمایل: دا هر هغه پاک کس دی
چې دگناه نه ځان ساتي، او د هغه په زړه کې حسد
دوکه خیانت وغیره نه وي.

دراوي پیژندنه: ددې حدیث راوي عبد الله بن عمرو بن
العاص رضي الله عنه قریشي مشهور صحابي دی او ډيرو فضيلتونو
خاوند دی .

او په بعضي غذاگانو کې د نبی کریم ﷺ سره هم
شریک شوی دی . عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه ډير

هو ښيار او په ښه توگه به يي کارونه سرته رسول ، ځکه خو معاويه رضي الله عنه ده لره په کوفه باندي والي مقرر کړی . 99 .

د حدیثو په کتابونو کېښې دده نه د نبي کریم صلی الله علیه و آله اووه سوه (۷۰۰) احادیث نقل دي ده به په مصر کېښې په مسجد الفسطاط چه په مسجد عمرو بن العاص سره مشهور دی ، احادیث بيانو ل ، او فتوا به يي هم ورکوله دده نه د مصر شام او د حجاز ډيرو خلکو علم زده کړو او په کال پنځه شپيته (۶۵) هجري کېښې په مصر کېښې وفات شو او بعضي علماو رايي داده چه په شام کېښې وفات شوي بعضي نور بيا وايي چه په مکه کېښې وفات شوی دی .

ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- دي حدیث شريف کې د زړه د پاکوالي اسباب ذکر شوي دي هغه داچې: د الله پاک نه ويره، رشتونولی دگناهونونه نه ځان ساتل، ظلم زیاتی نه کول، اود بغض

حسد نه ځان ساتل وغيره په دي سره د انسان زړه پاکيږي.

2- تقوی د الله پاک حکمونه منل، د هغه سره مينه کول د هغه نه ويره کول، او دهغه د نافرمانی نه ځان ساتل دپته تقوی وايي.

3- د صحيح ايمان په وجه باندي انسان د بنو اخلاقو نه برخمن کيږي.

تَحْرِيمٌ غَضَبِ حَقُوقِ الْاٰخِرِيْنَ

38- عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "مَنْ اقْتَطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ؛ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ"؛ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ شَيْئًا يَسِيرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: "وَإِنْ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 218 - (137))

د بل چا حقوق غصب کول (په زوره اخستل) حرام دي
 د ابو امامه رضي الله عنه نه روایت دی، چې نبی کریم
 ﷺ فرمایلي دي: چاچي په ناحقه قسم کولو سره د بل
 چا حق واخست، بیشکه الله پاک په هغه باندي د جهنم
 اور مقرر کړی او په هغه باندي جنت حرام دی، نو یو
 کس ورته وویل ای دالله رسوله: که دا خیز لږ وي بياهم؟
 نبی کریم ﷺ وفرمایلي: اگر که د اراک د وني یوه لسته
 هم وي.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي ابو امامه صدي بن
 عجلان بن وهب الباهلي رضي الله عنه دی ، دډیر فضیلت او زهد
 خاوند وو ، او دالله تعالی په لاره کښي جهاد کولو سره
 یي ډیره مینه درلوده د بدر دغزانه علاوه په نورو ټولو
 غزاگانو کښي دنبی کریم ﷺ سره شریک شوی دی ، او
 دبدر د غزا په مهال دنبی کریم ﷺ په امر باندي دخپلي
 بوډي مور دخدمت لپاره پاتي شوی وو، او دنبی کریم

د فات نه روستو بیا د خلفاء راشیدینو په زمانه کښې
هم په ډیرو جنگونو کښې شریک شوی دی .

دده نه د احادیثو په کتابونو کښې د نبی کریم ﷺ دوه
سوه پنځوس (۲۵۰) احادیث نقل دي .

ابوامامه الباهلي رضي الله عنه په شام کښې اوسیدلو او په کال یو
اتیا (۸۱) هجري کښې د حمص په علاقه کښې وفات
شوی دی.

ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- ظلم په وجه باندي ډیر شرونه پیداکیږي، په ټولنه
کې عدل او خیر ختمیږي، او هرکله چې په یوه ټولنه
کې ظلم او زیاتې ډیر شي نو په داسي ټولنه باندي د الله
پاک عذابونه نازلېږي، ځکه خو د اسلام مبین دین د ظلم
او ظالم مخه نیسي.

2- دي حدیث شریف کې د (قضیب) لفظ راغلی دی
قضیب د عربي په لغت کې (لښتي او دورمي) ته وايي
کومه چې د اراک وني نه پري شوي وي.

الصبر عند المصائب

39- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا".

صحيح البخاري، رقم الحديث 5640، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 50 - (2572)

دازمينست او امتحان په وخت صبر كول

د نبی کریم ﷺ بي بي عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چې نبی کریم ﷺ فرمايلي دي: هيڅ يو مصيبت او سخت حالت مسلمان بنده ته نه رسيرې مگر په هغې سره الله تعالى دهغه گناهونه معاف کوي اگر که دهغه په خپه کې ازغی لار شي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې شپارلسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدو څخه:

- 1- دا حديث مؤمن بنده ته د صبر دعوت وركوي كه هر څومره سخت حالت او ازمېښت ورباندي راشي.
- 2- امتحانات او ازمېښتونه او سخت احوال كله په انسان باندي دهغه دگناهونوپه نتيجه كې راځي اوكله ورباندي دهغه درجي وچتيرې او كله دهغه د گناهونو د معافي زريعه جوړه شي، نو مؤمن بايد په هر وخت د خپل رب په تقدير باندي راضي وي.

الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ

40- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "نَزَلَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ مِنَ الْجَنَّةِ وَهُوَ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ؛ فَسَوِّدَتْهُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 877، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني)

حجر اسود جنتي کاني دی

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې
 نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: د حجر اسود کاني د جنت نه
 په داسي حالت کې رابسته شوی چې د پيو (شيدو) نه
 د هغه رنگ ډير سپين وو خو دانسانانو دگناهونو دوجي
 نه تور شوی دی.

ددي حديث د فوائدو څخه:

- 1- کله چې گناهونه په کاني کې اثر کولی شي نو په
 زړونو کې خو ډير زيات اثر کولی شي.
- 2- د حجر اسود کاني د بيت الله په جنوبي گوډ (طرف)
 کې پروت دی د زمکې نه د يو نيم متر په اندازه وچت
 دی .
- 3- حجر اسود چاته نفع او ضرر نشي رسولی خو دهغي
 خکلول دعبادت په بنياد نه بلکه د سنت په بنياد مشروع
 دي.

جواز الصيام والإفطار في السفر

41- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنَّا نُسَافِرُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ فَلَمْ يَعِْبِ الصَّائِمَ عَلَى الْمُفْطِرِ، وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ.

(صحيح البخاري، رقم الحديث 1947، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 98 - (1118))

د سفر په حالت کې روژه نيول او نه نيول دواړه جواز لري.

د انس بن مالک رضي الله عنه نه روايت دی چې مونږ به د نبي کریم ﷺ سره په سفر تلو او په مونږ کې به ځينو کسان روژه وو، او ځيني نه، خو يو به په بل عيب نه ويلو.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې دريم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو خخه:

1- دي حديث نه معلوميرې، چې د سفر په حالت کې روژه نيول او نه نيول دواړه مشروع دي.

2- دي حديث نه د اسلام د مبین دين اساني معلوميرې.

الجماع في الدبر حرام في الإسلام

42- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ جَامَعَ امْرَأَتَهُ فِي دُبُرِهَا".
(سنن ابن ماجه، رقم الحديث 1923، وصححه الألباني)

په دبر (شاه) کې جماع (کور والی کول) حرام دی .

د ابو هريره رضي الله عنه نه رواي دی چې نبی کریم ﷺ فرمایلي دي: هغه کس ته به الله پاک د رحمت په نظر نه گورې کوم چې د خپلې ښځې سره کور والی په شاه کې کوي.

دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې اول نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددی حدیث د فوائدو شخه:

1- د اسلام مبین دین د بنحی سره د هغې په دبر (شاه طرف) کې جماع (کور والی) حرام گرځولی دی ځکه چې دا کار د انسانی فطرت خلاف او د ډیرو مرضونو او د الله پاک د قهر او غضب سبب گرځي.

2- دا حدیث تقاضا کوي د هغه چانه چې ددی گناه بنکار شوی وی چې باید سمدست ددی گناه نه توبه وباسي او بیا ددی گناه نه ځان وساتي.

3- کله چې جماع (کور والی) په (فرج) یعنی مخکې کې حصه کې وې نو باک نلري که د مخي نه وې او که د شاه نه، خو جماع په دبر (شاه) طرف کې کول حرام دی.

ماذا يفعل المتيمم إذا وجد الماء في الوقت بعد الفراغ من الصلاة

43- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ رَجُلَانِ فِي سَفَرٍ؛ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ وَلَيْسَ مَعَهُمَا مَاءٌ؛ فَتَيَمَّمَا صَعِيدًا طَيِّبًا؛ فَصَلَّيَا، ثُمَّ وَجَدَا الْمَاءَ فِي الْوَقْتِ؛ فَأَعَادَا أَحَدُهُمَا الصَّلَاةَ وَالْوُضُوءَ، وَلَمْ يُعِدِ الْآخَرَ، ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ فَذَكَرَا ذَلِكَ لَهُ؛ فَقَالَ لِلَّذِي لَمْ يُعِدْ: "أَصَبْتَ السَّنَةَ وَأَجْزَأَتْكَ صَلَاتُكَ"، وَقَالَ لِلْآخَرَ: "لَكَ الْأَجْرَ مَرَّتَيْنِ".

(سنن أبي داود، رقم الحديث 338، واللفظ له، وسنن النسائي، رقم الحديث 433، وصححه الألباني)
 كله چي تيمم كونكى ته د مانخه كولو نه وروستو اوبه ملاوشي.

د ابو سعيد الخدري رضي الله عنه نه روايت دى چي دوه كسان په سفر باندي ووتل، د مانخه وخت راغى او د دوي سره اوبه نه وې، دواړو په پاڪه خاوره باندي

تسیم وکړو او دواړو مونځ ادا کړو، بیا ورته د همدغي مانځه په وخت اوبه ملاو شوې، نو یو ددي دواړو نه بیرته د مانځه اعاده وکړه، یعنی اودس یې وکړ او بیرته یې مونځ راوگرځوو، او هغه بل مونځ بیرته راونه گرځوو، بیا دواړه نبي کریم ﷺ ته راغلل، او دا قصه یې ورته بیان کړه، نبي کریم هغه کس ته چې مونځ یې بیرته نه وو راگرځولی وویل ته سنت ته رسیدلی یې، او هغه بل کس ته یې وویل ستا دپاره اجر او ثواب دوه ځله دی.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي ابو سعید الخدري رضی الله عنه دی ددي نوم سعد بن مالک بن سنان الانصاري رضی الله عنه جلیل القدر او مشهور صحابي دی ، د ډیرو ښو خویونو او علم خاوند وو، د اول ځل لپاره یې د خندق په غزا کېنې شریک شوی وو، او همدارنگه د نبي کریم صلی الله علیه و آله سره یې په دولسو (۱۲) غزاگانو کېنې شرکت کړی دی

داحاديثو په کتابونو کې دده نه د نبی کریم ﷺ يو زرو يو سلو او يا (۱۱۷۰) احاديث نقل دي .

ابو سعيد الخدري رضي الله عنه په کال (۷۴) هجري کې چې په عمر يې شپږ اتيا کاله وو ، په مدينه کې وفات شو ، او د بقیع په هديره کې دفن شو .

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- د اسلام مبین دین د اسانۍ او نیک بختي دین دی کله چې يو بنده د سخت وخت سره مخامخ شي نو دهغه د اسانۍ دپاره د رخصت په بنياد د عبادت يوه لاره مقرر شوی وي .

2- دي حديث نه معلومېږي چې کله يو مونځ کونکي ته او به ملاو نشي او دمانځه وخت داخل شي نو بايد چې په پاکه خاوره باندي تيم ووهي، او په خپل وخت مونځ وکړي، او بيرته په هغه باندي دمونځ کول نشته اگر که اوبه ورته هم ملاوشي .

فضل العناية بالبنات

44- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ دَخَلَتْ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ بِأَصْبَعَيْهِ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1914، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 149 - (2631)، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن غريب، وصححه الألباني)
د لوريانو پالنه او دهغي فضيلت.

د انس رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: خوک چې دوه لورياني وپالې او تربيت يي وکړي، نو زه او هغه به جنت ته داسي يو ځای داخل شو، او په دواړو گوتو يي اشاره وکړه .
دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې دريم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددى حديث د فوائدو شخه:

- 1- داحديث لاريسونه كوي چي لورياني (جنكى) دالله تعالى دخوانه نعمت او پير زوينه ده حكه خو د دوي سره احسان او بيگنه كول او ددوي بيه تربيت كول جنت ته د داخليدو سبب دى.
- 2- دا حديث د لور يانو (جنكو) تربيت كول او دهغوي سره احسان كولو ته ترغيب وركوي.

دعاء دخول المسجد والخروج منه

45- عَنِ أَبِي حَمِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ؛ فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ! افْتَحْ لِيْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، وَاِذَا خَرَجَ، فَلْيَقُلْ: اَللّٰهُمَّ! اِنِّيْ اَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ". (صحيح مسلم، رقم الحديث 68 -

(713)

مسجد ته د داخلیدلو دعا

د ابو حمید رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم ﷺ فرمایلي دي: کله چې په تاسو کې یو کس مسجد ته داخلېږي نو دا دعا دي ووايي: (اللَّهُمَّ! افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) إلهي ستا د رحمت دروازې ماته کولاو (بیرته) کړه.

او چې کله د مسجد نه بهر وځي نو دا دعا دي ووايي: اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ" إلهي زه ستا نه ستا فضل غواړم.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث راوي ابو حمید الساعدي رضي الله عنه جلیل القدر صحابي دی، دده د نوم په باره کې ویل شوي چې نوم یې عبد الرحمن بن سعد بن منذر دی، او ځینې تاریخ پوهانو دا ویلي دي: چې دده نوم منذر بن سعد دی ابو حمید رضي الله عنه فقیه او دپیرعلم خاوند وو په شپيتم هجري کال کې

د مدیني په ښار کې وفات او ددي فاني دنیا څخه رحلت وکړ.

ددې حدیث د فوایدو څخه:

1- مسجد ته د داخلیدو په وخت مختلفې دعاګانې راغلي دي، دهغه جمله دعاګانو نه یوه دعا داده کومه چې په دې حدیث کې ذکر شوي ده، غوره داده چې مؤمن مسجد ته د داخلیدو او همدغه شان د مسجد نه د وتلو

په وخت کې: اول په نبي کریم ﷺ باندي درود او سلام ووايي بیا د داخلیدو په وخت دا دعا ((اللَّهُمَّ! افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) إلهي ستا درحمت دروازي ماته کولاو(بیرته) ګرځه). ووايي، او دمسجدنه د وتلو په وخت دا دعا ((اللَّهُمَّ! إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ) إلهي زه ستا نه ستا فضل غواړم). ووايي.

د نور زیات وضاحت دپاره سنن ابی داوود دحدیث شمیره 465 او جامع ترمذي د حدیث شمیره 314 او

سنن ابن ماجه د حديث شميره 772 او 773 وگورې. امام الباني دي حديثونه ته صحيح حديثونه وييلي دي.

2- مسجد ته د داخليدو په وخت د الله پاک نه د هغه د رحمت غوښتل، او د مسجد نه بهر وتلو وخت کې د هغه فضل غوښتل په دي کې حکمت دا ښکاري چې کله څوک مسجد ته داخل شي، نو د الله پاک په عبادت او بندگي کې مشغوله شي نو ددي سره د رحمت ذکر کول مناسب دي، او چې کله څوک د مسجد نه بهر ووځي نو د حلال رزق په طلب کولو مشغوله شي نو ددي سره د فضل ذکر کول مناسب دي، الله پاک ښه پوهيږي.

الصلاة والسلام على النبي عند الدخول في المسجد والخروج منه

46- عَنْ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: "رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ"، وَإِذَا خَرَجَ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: "رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 314، واللفظ له، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 771، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن، وصححه الألباني)

مسجد ته د داخلیدو او د مسجد نه بهر وتلو په وخت

کې په نبی کریم ﷺ باندي درود او سلام ويل مشروع

دي:

فاطمه رضي الله عنها نه روايت دی چې کله به نبی کریم

ﷺ مسجد ته دا خلیلو نو په محمد علیه السلام (په

خپل خان) به يي درود او سلام ووايو، او بيا به يي دا

دعا وويله: (رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ")
 پرور دگاره ماته زما د گناهونو بښنه وکړې، او ماته ستا
 د رحمتونو دروازي کلاو (بیرته) کړې.

او چې کله به د مسجد نه بهر وتلو نو په محمد عليه
 السلام (په خپل ځان) به يې درود او سلام ووايو، او بيا
 به يې دا دعا وويله: (رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ
 فَضْلِكَ").

پرور دگاره ماته زما د گناهونو بښنه وکړې، او ماته ستا
 د فضل دروازي کلاو (بیرته) کړې.

دراوي پيژندنه : ددي حديث راوي فاطمه رضي الله عنها
 چې دجناب نبي کریم ﷺ په لوريانو کې د ټولو نه کشره
 لور ده، د نبي کریم ﷺ د بعثت نه مخکې پيدا شوی ده
 ددي تربيت د نبوت په کور کې په ډيرو وچتو اخلاقو
 سره شوی دی، دعبادت، صبر، او شکر سر بيره د ډيرو
 مناقبو او فضيلتونو خاونده ده، دي باره کې نبي کریم
 ﷺ فرمايلي دي:

"إِنَّ هَذَا مَلَكٌ لَمْ يَنْزَلِ الْأَرْضَ قَطُّ قَبْلَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ، اسْتَأْذَنَ رَبَّهُ أَنْ يُسَلِّمَ عَلَيَّ، وَيُبَشِّرَنِي بِأَنَّ فَاطِمَةَ سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَأَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ". (جامع الترمذي، رقم الحديث 3781، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن غريب، وصححه الألباني)

بیشکه یو ملائک چي کله هم زمکې ته ددي شپي نه مخکې نه دی راغلی، د خپل رب نه یي اجازه وغو بنتله چي زما سلام وکړې او ماته زیږی راکړې چي فاطمه رضي الله عنها د جنت د بنځو سرداره ده، او حسن او حسين د جنت د ځوانانو سرداران دي.

نبي کریم ﷺ فاطمه رضي الله عنها د خپل تره ځوي علي رضي الله عنه ته په ونکاح ورکړې وه، او د واده په وخت د فاطمي رضي الله عنها عمر پنځلس کاله پنځه میاشتي وو.

نبي کریم ﷺ به د فاطمي رضي الله عنها سره ډیره مينه کوله او دهغې به يي ډير احترام کولو.

فاطمه رضي الله عنها د نبي کریم ﷺ د وفات نه شپږ مياشتي روروستو په يولسم کال دهجرت د رمضان د مياشتي په دريم تاريخ باندي په مدينه کې وفات شوه او د بقیع په هديره کې د شپي دفن شوه. ددي حديث د فوائدو څخه:

1- په دي حديث کې مسجد ته د داخلیدلو دعا ذکر ده او ددي دعا نه مخکې بايد په نبي کریم ﷺ باندي درود او سلام وويل شي.

په نبي کریم ﷺ باندي درود او سلام او دهغې صحيح طريقه:

أ - "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ."

(صحيح البخاري، رقم الحديث 3370، واللفظ له،
 وصحيح مسلم، رقم الحديث 66- (406))
 الهي په محمد صلى الله عليه وسلم او په آل د محمد
 صلى الله عليه وسلم رحمتونه را وليږه لکه څنگه چه
 دې په ابراهيم عليه السلام او دهغي په آل رحمتونه را
 ليرلي وو په رستيا سره ته ستا يلى شوى اود لويي خاوند
 يي الهي په محمد صلى الله عليه وسلم او په آل
 د محمد صلى الله عليه سلم باندي برکتونه راوليږه لکه
 څنگه چه دي په ابراهيم عليه السلام او دهغه په آل
 با ندي برکتونه راليرلي وو په رستيا سره ته ستا يلى شوى
 اود لويي خاوند ئي .

ب - "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، كَمَا صَلَّيْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا
 بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ" (صحيح البخاري، رقم
 الحديث 6358)

الهي په محمد صلى الله عليه وسلم چي ستا بنده او رسول دى رحمتونه را وليږه لکه څنگه چه دې په ابراهيم عليه السلام رحمتونه را ليرلي وو، الهي په محمد صلى الله عليه وسلم چي ستا بنده او رسول دى برکتونه را وليږه لکه څنگه چه دي په ابراهيم عليه السلام او دهغه په آل با ندي برکتونه را ليرلي وو.

ب - "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَأَلِ إِبْرَاهِيمَ"، (صحيح البخاري، رقم الحديث 6358).

الهي په محمد صلى الله عليه وسلم چي ستا بنده او رسول دى رحمتونه را وليږه لکه څنگه چه دې په ابراهيم عليه السلام رحمتونه را ليرلي وو، الهي په محمد صلى الله عليه وسلم چي ستا بنده او رسول دى او دهغه په آل برکتونه را وليږه لکه څنگه چه دي په

ابراهیم علیه السلام او دهغه په آل با ندي برکتونه رالیرلي وو.

ج - اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَزْوَاجِهِ وَوَدْرِيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰی آلِ اِبْرَاهِيْمَ، وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاَزْوَاجِهِ وَوَدْرِيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلٰی آلِ اِبْرَاهِيْمَ؛ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مُّجِيْدٌ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 3369، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 69 - (407)،

الهي په محمد صلى الله عليه وسلم او دهغه په بي بيانو او بچو باندي رحمتونه را وليره لکه څنگه چه دې د ابراهيم عليه السلام په آل رحمتونه را ليرلي وو، الهي په محمد صلى الله عليه وسلم چې ستا بنده او رسول دی او دهغه په آل برکتونه راوليره لکه څنگه چه دي په ابراهيم عليه السلام او دهغه په آل باندي برکتونه راليرلي وو په رښتيا سره ته ستا يلي شوی اود لو یی خاوند یی .

د- اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ".

(سنن النسائي، رقم الحديث 1292، وصححه الألباني).
 الهي په محمد صلى الله عليه وسلم اوپه آل د محمد
 صلى الله عليه وسلم رحمتونه را وليره.

من آداب دخول المسجد

47- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالثُّومَ وَالْكَرَاتِ؛ فَلَا
 يَقْرُبَنَّ مَسْجِدَنَا؛ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو
 آدَمَ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 74 - (564)، واللفظ له،
 وصحيح البخاري، رقم الحديث 854،)

مسجد ته د داخلیدلو آداب

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما نه روایت دی چې
 نبی کریم ﷺ فرمایلي: چاچې پیاز، اوره، او گندنه،
 وخوره، نو زمونږ مسجد ته دې نیردي نه راځي ځکه
 چې ملائکوته دهغه بدبو وغيره نه تکلیف رسیري، کوم
 نه چې انسانانو ته تکلیف رسیري.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې دوويشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- هغه څوک چې پياز، اوږه، وغيره وخورې نو بايد ده چې د مسجد ته د تللو نه ځان وساتي ترڅو مونځ کونکو ته د بدبو د وجې نه تکليف ورنکړي، همدغه شان په مسجدونو کې ملائکې هم وي او دبد بو د وجې نه هغوي ته تکليف رسېږي.

2- د بد بو سره مسجد ته داخلېدل جائز نه دي لکه د سگريټ بدبو يا هغه بد بو کوم چې د بدن يا جامو وغيره راوځي نو مونځ کونکي بايد دخپل ځان او لباس وغيره پوره خيال وساتي ترڅو په مسجد کې نورو مونځ کونکو ته تکليف ورنکړي.

3- دا حديث شريف لارښونه کوي، چې مؤمن بنده بايد مسجد ته د تللو د پاره پوره تياري وکړي خپل ځان پاک کړي خوشبو وغيره ولگوي، او ښائسته جامي واچوي، بيا

مسجد ته لار شي ترخو نورو مونخ کونکو ته تکليف ورنکړي.

لا يجوز إنشاد الضالة في المساجد

48- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ؛ فَلْيَقْل: لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ؛ فَإِنَّ الْمَسَاجِدَ لَمْ تُبْنَ لِهَذَا".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 79 - (568)

په مسجد کې د ورک شوي خيز اعلان کول جواز نلري دابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي: خوک چې واورې ديو کس نه چې په مسجد کې د ورک شوي خيز دپاره اعلان کوي نو هغه ته دې ووايي: چې ستا دا ورک شوی خيز دي الله تعالی تاته بيرته در نه کړي، ځکه چې مسجدونه خو د ورک شوي خيزونو د اعلان د پاره جوړ شوي نه دي.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې اول
نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- مسجدونه په مخ د زمکې الله تعالی ته خوښ ځايونه
دي، ځکه خو ډير لوي منزلت او احترام لري او ددي
مسجدونو احترام او تعظيم کول واجب دي.

2- په مسجدونو کې د ورک شوي شيانو دپاره اعلان
کول جواز نلري ځکه چې مسجدونه ددي دپاره نه دي
جوړ شوي بلکه مسجدونه ددي دپاره جوړ شوي دي
چې په کې دالله تعالی عبادت او بندگي، د قران تلاوت
د الله تعالی ذکر وغيره وکړي شي، خو د مسجد په بهرني
ديوالونو پوري داسي پاني لگول چې په هغې باندي د يو
ورک شوي خيز اعلان ليکل شوی وي باک نلري.

دعاء القنوت في صلاة الوتر

49- عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي قُنُوتِ الْوُتْرِ: "اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّمَا قَضَيْتَ؛ إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَاَلَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ".

(سنن أبي داود، رقم الحديث 1425، واللفظ له، وجامع الترمذي، رقم الحديث 464، وسنن النسائي، رقم الحديث 1745، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 1178، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن، وصححه الألباني).

د وتر په مانځه کې دعا قنوت ويل

دحسن بن علي رضي الله عنهما نه روايت دی چې نبی کریم ﷺ ماته يو څو کلمات ښودلي دي چې زه هغه د وتر په مانځه کې لوم: اَللّٰهُمَّ اِهْدِنِيْ فَيْمَن هَدَيْتَ، وَعَافِنِيْ فَيْمَن عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِيْ فَيْمَن تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِيْ فَيْمَا اَعْطَيْتَ، وَقِنِيْ شَرْمَا قَضَيْتَ؛ اِنَّكَ تَقْضِيْ وَلَا يَقْضِيْ عَلَيَّكَ، وَاِنَّهُ لَا يَدُلُّ مِنْ وَاٰلِيَّتْ، وَلَا يَعْزُّ مِنْ عَادِيَّتْ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ".

ای پر ور دگاره! ماته هدايت وکړې او داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا ورته هدايت کړی دی، او ماته عافيت راکړې داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا هغوې ته عافيت ورکړی دی، او ته زما مدد وکړې او داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا د هغوې مدد کړی دی، او برکت واچوې په هغه څه کې کوم چې تا راکړې دي، او ستا د شر فيصلې نه مي محفوظ وساتي، بيشکه ته فيصله کونکې او ستا په خلاف هيڅوک فيصله

نشي کولی، او بیشکه هغه څوک نه ذليله کيږي دچا چې ته مدد گار شي، او بیشکه هغه څوک نشي عزتمند کيدلی څوک چې ته ذليله کړي، برکتناک او لوي ذات يي ای زمونږ پر وردگاره!

دراوي پيژندنه: ددي حديث راوي حسن بن علي رضي الله عنهما د نبي کریم ﷺ لمسی او دفاطمي رضي الله عنها زوی دی، حسن رضي الله عنه د هجرت په دريم کال د رمضان په مياشت کې پيدا شو نبي کریم ﷺ يي تحنيک په خپلو لارو سره وکړ او د حسن نوم يي ورته غوره کړ.

(تحنيک) دپته وايي چې دماشوم په تالو پوري جويل شوي کجوره ولگوې.

د حسن رضي الله عنه نه د حديثو په کتابونو کې ديارلس حديثونه نفل دي.

حسن رضي الله عنه عقلمند او دډير صبر خاوند وو، او د مسلمانانو د وينو په حفاظت کې ډير حرصناک وو، او

ددي ښکاره دليل دادی چې ده دمسلمانانو داتفاق او اتحاد دپاره د خپل خلافت نه تیر شو او د معاويه رضي الله عنه سره يي بيعت وکړ.

د حسن رضي الله عنه ډير زيات مناقب او فضائل دي

تردي چې دده په باره کې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي:
الحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 3768، قَالَ الإمام الترمذي

عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني).

حسن او حسين رضي الله عنهما د جنت د ځوانانو

سرداران دي.

حسن رضي الله عنه د اوه څلويښتو کالو په عمر په کال

نهه څلويښت يا پنځوس هجري کې وفات شو او د بقیع

په هديره کې د خپلې مور فاطمي رضي الله عنه په

څنگ کې دفن کړی شو!

ددې حدیث د فوایدو څخه:

1- دعا قنوت د نبی کریم ﷺ نه په وټرو کې په صحیح حدیث سره نده ثابت خو دومره ده چې دا دعا یې حسن رضي الله عنه ته ښودلې ده نو کله کله یې په وټرو کې ویل مشروع دي.

2- دعا قنوت به د وټرو په اخیرني رکعت کې ویل کېږي د رکوع نه بعد او درکوع نه مخکې ویل یې هم مشروع دي.

او دعا قنوت داده: اَللّٰهُمَّ اِهْدِنِيْ فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِيْ فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِيْ فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِيْ فِيمَا اَعْطَيْتَ، وَقِنِيْ شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ اِنَّكَ تَقْضِيْ وَلَا يَقْضِيْ عَلَيْكَ، وَاِنَّهُ لَا يَذِلُّ مِنْ وَاٰلَيْتَ، وَلَا يَعْزُّ مِنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ".

ای پر ور دگاره! ماته هدایت وکړې او داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا ورته هدایت کړی دی، او ماته عافیت راکړې داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا

هغوې ته عافيت ورکړی دی، او ته زما مدد وکړې او داخل مي کړې په هغه چا کې چې تا د هغوې مدد کړی دی، او برکت واچوې په هغه څه کې کوم چې تا راکړې دي، او ستا د سر فيصلې نه مي محفوظ وساتي، بيشکه ته فيصله کونکې او ستا په خلاف هيڅوک فيصله نشي کولی، او بيشکه هغه څوک نه ذليله کيږې د چا چې ته مدد گار شي، او بيشکه هغه څوک نشي عزتمند کيدلی څوک چې ته ذليله کړې، برکتناک او لوې ذات يي ای زمونږ پر وردگاره!

حکم قضاء صلاة الوتر

50- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ نَامَ عَنِ الْوَتْرِ أَوْ نَسِيَهُ؛ فَلْيَصَلِّ إِذَا ذَكَرَ وَإِذَا اسْتَيْقَظَ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 465، واللفظ له، وسنن أبي داود، رقم الحديث 1431، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 1188، وصححه الألباني).

د وتر مانځه قضای راورلو حکم

د ابو سعید الخدری رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم ﷺ فرمایلي دي: د چانه چې وټرو مونځ فوت شي دخوب یا نسیان (هیرول) د وجې نه نو بیا چې کله ورت یاد شي، او یا راویښ شي د خوب نه نو وتر دي وکړي.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث دراوي پیژندنه مخکې دري څلو یستم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- دا حدیث شریف دا تقاضا او غو بښنه کوي، که د چانه وتر د خوب یا نسیان دو چې نه فوت شي، نو چې کله ورته یاد شي دهغې قضای دي راوړې هر وخت چې وې لکه څنگه چې نبی کریم ﷺ په یو بل حدیث کې فرمایلي دي: "مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَنْهَا؛ فَكَفَّارَتُهَا أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا"، (صحيح مسلم، رقم الحديث 315 - (684)

د چا نه چې مونځ د خوب يا نسيان د وجې نه فوت شي نو دهغې كفاره داده چې كله ورته رايا د شي نو دهغې قضائي دي راوړې.

د حيني علماو رائي داده: چې كله د چا نه وتر د يو عذر د وجې فوت شي نو دهغې قضائي به د ورځې د ضحې (خابست) په وخت كې راوړې او چفت به يي كوي، دوې په دليل كې حديث د عايشي رضي الله عنها راوړي: وَكَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَحَبَّ أَنْ يُدَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلَبَهُ نَوْمٌ أَوْ وَجَعٌ عَنْ قِيَامِ اللَّيْلِ صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتِي عَشْرَةَ رَكْعَةً، (صحيح مسلم، رقم الحديث 139 - (746)

كله چې به نبي كريم ﷺ يو مونځ شروع كړ نو په هغې به يي هميش والى كوو، خو چې كله به تري دخوب يا بيماري دوجې نه فوت شو، نو د ورځې به يي دولس ركعته مونځ وكړ، خو په دي كې غوره قول اول دى .

من أحكام صلاة الوتر

51- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ خَافَ أَنْ لَا يَقُومَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ؛ فَلْيُوتِرْ أَوَّلَهُ، وَمَنْ طَمَعَ أَنْ يَقُومَ آخِرَهُ؛ فَلْيُوتِرْ آخِرَ اللَّيْلِ؛ فَإِنَّ صَلَاةَ آخِرِ اللَّيْلِ مَشْهُودَةٌ، وَذَلِكَ أَفْضَلُ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 162 - (755)

د وترو مونخ او دهغي حيني احكام

د جابر رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: هغه څوک چې انديسمن وي چې د شپي په اخره حصه کې به را ولاړ نشي ، نو هغه دې وتر د شپي په اوله برخه کې وکړي.

دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې دوويشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده .
ددي حديث د فوائدو څخه:

1- په دي حديث شريف کې بنکاره دليل دی چې وتر د شپي اخري حصي ته روستو کول غوره دي، د هغه چا

دپاره چې هغه باوري وي چې د شپي په اخره برخه کې راپاخيږي، او هغه څوک چې په خپل ځان باور نلري چې د شپي په اخره حصه کې به راپاخيږي، نو دهغه دپاره غوره داده چې وتر د شپي په اوله حصه کې وکړي.

2- د ماخو ستن د فرض مانځه نه وروستو د وترو وخت شروع کيږي تر د سبا راختلو پوري لکه څنگه چې نبي کریم ﷺ فرمايلي دي: **أَوْتَرُوا قَبْلَ أَنْ تُصْبِحُوا**، (صحيح مسلم، رقم الحديث 160 - (754) دسبا نه مخکې وتر وکړي.

التحذير من المَجاهرة بالمعصية

52- **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِبُ إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ، وَإِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا، ثُمَّ يَصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ؛ فَيَقُولُ: يَا فُلَانُ، عَمَلْتَ**

الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبَّهُ، وَيَصْبِحُ يَكْشِفُ
سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ."

(صحيح البخاري، رقم الحديث 6069، واللفظ له،
وصحيح مسلم، رقم الحديث 52 - (2990)

په ښکاره سره په زړورتيا گناه کول او دهغي وعيد
(ويره)

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی، چې ما د نبي
کريم ﷺ نه اوريدلي دي هغه فرمايل: زما هر امتي ته
به معافي وکړی شي مگر ښکاره په زړورتيا سره گناه
کونکي ته به معافي نه کيږي، او داهم په ښکاره گناه کې
داخليږي، چې يو څوک د شپي دگناه کار وکړي، بيا سهار
شي او الله تعالی ورباندي پرده اچولي وي، خو دا بيا
وايي فلانکيه بيگا د شپي مي داسي او داسي کار وکړ،
يقينا د شپي ورباندي دهغه پر وردگار پرده اچولي وه،
خو چې سهار شو ده هغه پرده دخپل ځانه لري کړه.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې اول
نمبر حديث کې ذکر شوي ده .

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دا حديث لار ښونه کوي چې مؤمن بنده بايد د خپل
ځانه هغه پرده اوچته نکړې کومه چې په ده باندي دده
رب اچولې ده بلکه دی بايد دخپل رب حمد او شکر
ادا کړې او هغه ته توبه او رجوع وکړې او گناه سمدست
پريږدي، ځکه الله تبارک و تعالی هغه بنده ته معافي
کوي څوک چې دگناه نه توبه وباسي.

2- د مؤمن بنده چې کومه گناه شوي وي پکارده چې د
هغې اعتراف ونکړې د بادشاه وغيره په وړاندي بلکه
بهتره داده چې په خپل ځان پرده واچوي او په رشتيا
سره د دغه گناه نه توبه وباسي.

حق الأم في البر أعظم

53- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؛ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحَسَنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: "أُمَّكَ" قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: "ثُمَّ أُمَّكَ"، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: "ثُمَّ أَبُوك".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 5971، وأيضاً صحيح مسلم، رقم الحديث 1 - (2548))

په نيکی کې د مور حق زيات دی .

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې يو کس نبي کریم ﷺ ته راغی او تپوس يي وکړ چې ای دالله پيغمبره زه ښه ملگرتيا او احسان د چاسره وکړم نبي کریم ﷺ وفرمايل: د خپلې مور سره، تپوس کونکي ويل بيا د چاسره نبي کریم ﷺ وفرمايل: دخپلې مور سره تپوس کونکي ويل بي دچاسره نبي کریم ﷺ وفرمايل: دخپلې

مور سره تپوس کونکي ويل بيا د چاسره نبی کریم ﷺ و فرمايل: دخپل پلار سره.

دراوي پيژندنه: ددي حديث دراوي پيژندنه مخکې اول
نمبر حديث کې ذکر شوي ده .
ددي حديث د فوائدو څخه:

1- په بچي باندي باندي د مور حق ډير زيات دی او
ددي وجه او سبب دادی چې مور دخپل بچي دپاره ډير
تکليفونه او زحمتونه په خپل ځان تيروي، نهه مياشتي
يي په خپله خيټه گرځوي، هغه تکليف بيا د پيداښت
تکليف، بيا دوه کاله تي (دخپلې سيني پي) ورکوي، بيا
د هغې تربيت او پالنه کوي، بيا په هغه باندي ډيره
زياته مهربانه وي، نو ځکه خو مور په خپل بچي باندي
ډير زيات حق لري، اگر که مور په شرک او کفر کې
مبتلا هم وي بيا هم په بچي باندي حق لري چې
د هغې خدمت وکړي او دهغې سره احسان وکړي.

عُقُوقُ الْوَالِدِ مِنْ كَبَائِرِ الذُّنُوبِ

54- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "رَضَا الرَّبُّ فِي رِضَا الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1899، صححه الألباني).

دپلار نافرمانی کول لویه گناه ده.

د عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی نبي کریم ﷺ فرمایلي دي: د پلار رضا او خوشحالی د الله پاک د رضا او خوشحالی سبب دی، او د پلار خفگان د الله پاک د خفگان او غو سي سبب دی.

دراوي پیژندنه: ددي حديث دراوي پیژندنه مخکې وه دیرشم نمبر حديث کې ذکر شوي ده .

ددي حديث د فوایدو څخه:

1- دا حديث بچو ته لارښونه کوي چې د خپل پلار خبره ومني او دهغه احترام او عزت وکړي، ځکه چې د پلار

خوشحاله کول دالله پاک دخوشحالی سبب دی او د پلار
خفه کول د الله پاک د خفگان او غو سي سبب دی
2- دا حدیث دلالت کوې چې د مور او پلار نافرمانی
کول لویه گناه ده.

الحث علی الکسب الحلال الطیب

55- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَأَنْ يَحْتَزِمَ أَحَدُكُمْ حُزْمَةً مِنْ حَطْبٍ؛ فَيَحْمِلَهَا عَلَى ظَهْرِهِ؛ فَيَبِيعَهَا؛ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ رَجُلًا يَعْطِيهِ أَوْ يَمْنَعُهُ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 107 - (1042)، واللفظ له،
وصحيح البخاري، رقم الحديث 2074).

حلال رزق طلب کولو ته ترغیب

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم
صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: بیشکه که یو کس په
تاسو کې د لرگو یو گيډی په خپله شاه باندي بارکړې او
خرچ یي کړې دا دهغه دپاره ډیر غوره دی ددینه چې

د بل چا نه سؤال وکړې او هغه به يا څه ورکړې او يا نه.

د راوي پيژندنه:

ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په اول نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- د اسلام مابين دين چي څنگه د اخرت د تياري دپاره نيكو عملونه ته انسان هڅه وي همدغه شان يي په دنيا کې د ژوند تيرولو دپاره حلال کارو کسب ته هم هڅه وي.

2- هر هغه څوک چي د حلال کار و کسب دپاره محنت او کوشش کوي عزتمند وي.

3- د اسلام په مابين دين سستي او کار کسب نه کول په انسان کې د عيب او نقصان صفت گرځولي دي.

وجوب إكرام اللحية وإعفائها

56- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "أَحْفُوا الشَّوَارِبَ وَأَعْفُوا اللَّحَى".
(صحيح مسلم، رقم الحديث 52- (259)، واللفظ له،
وصحيح البخاري، رقم الحديث 5893).

د گيري پرينسودل واجب دي.

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې نبي
کريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: بریتونه کم کړې
او گيرې معاف (اوږدې پریردئ)

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه مخکې په
یولسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.
ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دا حديث شريف تقاضا او غوښتنه کوي چې د گيري
پرينسودل واجب دي، نو د گيري ويستل، خړول، کمول
جواز نلري.

2- هغه ويسته چې د لاندي شوندي نه لاندي راختلي وې هغه هم په گيره کې شامل دي.

3- دا حديث دلالت کوي چې د بریتونو کمول مشروع دي نو د مسلمان دپاره د بریتونو اوږده پریښودل جواز نلري بلکه د بریتونو کمول مشروع دي.

أهمية احتساب الأجر في النفقة

57- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "إِنَّكَ لَنْ تَنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا، حَتَّى مَا تَجْعَلَ فِي فَمِ امْرَأَتِكَ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 56، واللفظ له، وصحيح

مسلم، جزء من رقم الحديث 5 - (1628)

خرجه کولو کې د اجر نیت کولو اهمیت.

د سعد بن ابی وقاص رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: بیشکه ته یوه صدقه نه کوي چې په هغې سره د الله پاک رضا خوارې مگر تاته په هغې اجر ملاویرې، تردي هغه

نورۍ چې ته يې دخپلې بي بي په خوله کې ږدې په هغې هم تاته اجر او ثواب ملاوېږي.

د راوي پيژندنه:

ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په پنځم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دي حديث شريف نه معلومېږي چې اجر او ثواب بنده ته په نیک عمل کولو سره هغه وخت ملاوېږي چې کله داجر او ثواب نیت په کې وکړي.

2- دي حديث شريف نه معلومېږي چې د اسلام په مبین دين کې د عبادت مفهوم خورا ډير پراخه دی ځکه هغه کارونه چې د انسان دپاره مباح وي په هغې سره هم انسان ته اجر او ثواب ملاوېږي کله چې د اجر او ثواب نیت او ارداده ولري.

3- د خپلې بي بي سره داجر په نیت مزاح کولو باندي هم اجر او ثواب ملاوېږي.

أحكام الإحدا

58- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُحَدَّ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجٍ؛ فَإِنَّهَا لَا تَكْتَحِلُ وَلَا تَلْبَسُ ثَوْبًا مَصْبُوغًا، إِلَّا تَوْبَ عَصَبٍ".
(صحيح البخاري، رقم الحديث 5342).

د غمرازی مسائل

د ام عطيه رضي الله عنها نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: د هغه ښځې دپاره چې په الله پاک او ورځ د اخرت باندي ايمان لري، جائز نه دي چې د دري ورځو نه زيات د غم او خفگان اظهار وکړي مگر په خاوند باندي ددري ورځو نه زيات د خفگان اظهار کولی شي، پس سترگې به نه توروې او دډول او سنگار جامي به نه اغوندي، بلکه ساده جامي به اغوندي.

د راوي پيژندنه: ددي حديث روايت نسيبه بنت الحارث انصاريه رضي الله عنها كوي، ددي اسم كنيه ام عطيه دى، ددي دنوم په باره كې ويل شوي چې نسيبه بنت حارث دى، او چا دا هم ويلى چې ددي نوم نسيبه بنت كعب دى، دا يوه ډيره عابده مؤمنه صحابيه ده، دا د نبي كريم صلى الله عليه وسلم سره په اوه غزاگانو كې شريكه شوي ده، دي به په جهادونو كې د زخميانو علاج كولو او د مجاهدينو دپاره به يي د اوبو وغيره انتظام هم كولو، او شهيدان به يي مديني ته انتقالول لكه څنگه چې دا خپله واقعه روايت كوي فرمائي:

غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ،
أَخْلَفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ؛ فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأَدَاوِي الْجَرْحَى،
وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى.

(صحيح مسلم، رقم الحديث 142 - (1812))

زه د نبي كريم صلى الله عليه وسلم سره اوه غزاگانو ته تللي يم: زه به د مجاهدينو په پړاو كې پاتي شوم او

دهغوې دپاره مي د خوراک خشاک وغيره انتظام کولو او دزخميانو علاج به مي کولو، او د مريضانو خدمت به مي کولو.

ددي سربيره د ډير علم او پوهي خاونده وه، د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د فات نه وروستو په اخر عمر کې بصري ته لاړه او هلته ددي دعلم او پوهي نه عامو خلکو فائده واخسته، ددينه د حديث په کتابونو کې څلويښت حديثونه نقل دي.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- مراد دغمرازی نه هغه داده: هغه ښځه چې خاوند يي وفات شوی وي، نو هغه به د ډول سينگار نه ډډه کوې، د ښائست او زينت جامي وغيره به نه اغوندي سترگې به نه توروې عطرخوشبو وغيره به نه استعمالوې بلکه عامي ساده جامي به اغوندي ترڅو چې عدت يي ختم شي.

2- په ښځه باندي واجب دي د خپل خاوند په مرگ باندي څلور مياشتې او لس ورځې غمرازي وکړې، مگر هغه ښځه چې د هغې په خيټه ماشوم وي هغه به د ماشوم د پيدا کيدلو پورې غمرازي کوې، ځکه چې دهغې عدت (شمير دورځو) د ماشوم په پيدا کيدو سره ختمیږي، برابره خبره ده که مطلقه (طلاقه شوي) ښځه وې او که خاوند يې وفات شوی وې، نو چې کله وضع د حمل دهغې (ماشوم پيدا شو) نوءدت (شمير دورځو) يې ختمیږي.

3- همدغه شان ښځه به د خپل خاوند په وفات باندي څلور مياشتې او لس ورځې غمرازي کوې، برابره خبره ده که دې خاوند ورسره همبستري کړې وې اوکه نه خو چې نکاح شوي وې.

4- د خاوند نه پرته په بل چا باندي غمرازي کول جائز دي خو واجب نه دي او د هغې د غمرازي يواځې دري ورځې دي ددي نه زياته غمرازي جواز نلري.

5- او چي کله بنځه وفات شي نو د هغې په خاوند باندي غمرازي نشته.

الإسلام دين الرحمة

59- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "عَذَّبْتُ امْرَأَةً فِي هَرَّةٍ رَبَطْتُهَا، حَتَّى مَاتَتْ؛ فَدَخَلْتُ فِيهَا النَّارَ، لِأَنَّهَا أَطْعَمَتَهَا وَسَقَّتَهَا؛ إِذْ حَبَسْتُهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا؛ تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ."

(صحيح البخاري، رقم الحديث 3482، واللفظ له، وصحيح مسلم، جزء من رقم الحديث 151 - (2242)

د اسلام مبین دین د رحمت دین دی

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: یوې بڼځې ته د پیشو د وجې نه عذاب ورکړی شو ، چې دي هغه پیشو تړلي وه، او هغې ته یي نه خوراک ورکولو، او نه یي ورته اوبه ورکولې، او نه یي پرینودله چې د زمکې

نه شه خوراک وکړې تردې چې مړه شوه، نو داسخه
ددي په وجه جهنم ته لاره!

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په
يولسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.
ددي حديث د فوائدو څخه:

1- ديو حيوان داسي تړل چې هغې ته خوراک خښاک
وغیره نه ورکول د سخت زړي او بد اخلاقه انسان علامه
ده.

2- داحديث شريف د هغه د چا دگناه لوي والی بيانه
وي څوک چې حيواناتو ته عذابونه ورکوي، هغه وهي يا
بي وژني د سبب پرته، ځکه خو دا ښځه د پيشو د وجې
نه جهنم ته داخله شو!

3- د يو حيوان ساتل لکه پيشو مرغان وغیره جائز دي
خو په دې شرط چې هغې ته خوراک خښاک وغیره
ورکړی شي.

4- انسان ته به د قیامت په ورځ عذاب ورکول کيږي که چیرته یې یو حیوان ته عذاب ورکړی وی د څه سبب پرته.

هذا دُعَاءٌ أَفْضَلُ

60- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَا مِنْ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا الْعَبْدُ أَفْضَلَ مِنْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ". (سنن ابن ماجه، رقم الحديث 3851، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

غوره دعا

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: نشته هېڅ یوه غوره دعا چې په هغې سره بنده د الله پاک نه دعا غواړي، ددي دعانه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاوَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ".
ای پروردگاره زه ستانه په دنیا او اخرت کې عافیت (دهرمصیبت) نه خلاصونه غواړم.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په اول نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دا دعا په اخلاص او عاجزۍ سره ډيره ويل پکار دي ځکه چې په دي سره بنده کولی شي، چې ددنيا او اخرت سلامتې حاصله کړي.

2- د معافات: معنی ده چې الله پاک انسان د هر قسم مصيبتونو فتنو مشکلاتو نه په دنيا او اخرت کې وساتي.

وجوب ردع المعتدي

61- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ؛ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قَتَلَ دُونَ أَهْلِهِ، أَوْ دُونَ دَمِهِ، أَوْ دُونَ دِينِهِ؛ فَهُوَ شَهِيدٌ".

(سنن أبي داود، رقم الحديث 4772، واللفظ له، وجامع

الترمذي، رقم الحديث 1421، وسنن النسائي، رقم

الحديث 4095، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 2580،

وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح،
وصححه الألباني).

د ظالم په مقابل کې دخپل ځان دفاع کول واجب دي.
د سعيد بن زيد رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي
کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: څوک چې
د مال په دفاع کې مړ شو شهيد دی، او څوک چې
د بچو په دفاع کې مړ شو شهيد دی، او څوک چې
د دخپلې وینې په دفاع کې مړ شو شهيد دی، او څوک
چې د خپل دین په دفاع کې مړ شو شهيد دی.

د راوي پیژندنه: ددي حديث راوي ابو سعيد بن زيد
عدوي قرشي جليل القدر صحابي دی، دوويشت کاله
مخکې د هجرت نه په مکه مکرمه کې پیدا شوی دی او
د مکې نه يي مدینې ته هجرت هم کړی دی، په ټولو
غزاګانې کې يي د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره
شریک شوی دی یواځې د بدر په غزا کې ددي وجې نه
شریک نشو چې ده د مشرکینو دهغه قافلي څارنه کوله

کومه چې شام ته روانه وه ، سعید رضي الله عنه د هغه صحابه کرامو په جماعت کې شامل دی کومو ته چې په یو مجلس کې د جنت زیری ورکړی شوی وو.

د سعید رضي الله عنه نه د حدیثو په کتابو کې اته خلویست حدیثونه نقل دي اودی په یوپنځوستم هجري کال کې د عقیق په مقام کې وفات شو چې د هغه ځای نه بیا دده مری مدیني ته نقل شو، او هلته دفن شو. ددي حدیث د فوایدو څخه:

1- په مسلمان واجب ده چې د خپل ځان، بچو مور او پلار، او دخپل دین نه دفاع وکړي، اود ظالم مخه ونیسئ، که په دې مهال دی مړ شو شهید دی او که ظالم یې قتل کړ، نو په ده هیڅ دیت، قصاص وغیره نشته ځکه چې شریعت ده ته حق ورکړی دی چې د خپل ځان مال بچو او دین نه دفاع وکړي.

2- ددي دیت نه معلومېږي چې مؤمن بنده ډیر عزت او احترام لري دهغه نفس، مال، عزت وغیره به محفوظ

وې، او که څوک ورباندي زیاتی کوي نو ده ته شرعا دا حق حاصل دی چې د تجاوز کونکي مخه ونیسئ، او که په دې مهال کې دی مړ شو شهید دی، او که ظالم یې قتل کړ، نو هېڅ دیت، قصاص وغیره ورباندي نشته.

3- ددي حدیث معنی داده: چې څوک د خپل ځان، مال، عزت، دین په دفاع کې مړشو، نو ده ته به د شهید برابر اجر او ثواب ملاویري.

غَضَبُ الْأَرْضِ حَرَامٌ فِي الْإِسْلَامِ

62- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "مَنْ ظَلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوَّقَهُ مِنْ سَبْعِ أَرْضِينَ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 2452، واللفظ له وصحيح مسلم، رقم الحديث 137 - (1610))

- د بل چا زمکه غصب (په زوره اخستل) حرام دي.
- د سعد بن زيد رضي الله عنه نه روايت دی چې ما دنبي کریم صلی الله عليه وسلم نه اوریدلي دي: هغه فرمايل: چا چې په ظلم او زور سره د بل چا زمکه لاندي کړه، نو د قيامت په ورځ به الله پاک دده په خټ کې تر اومي زمکې پوري دا زمکه واچوې.
- د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه مخکې په يو شپيتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.
- ددي حديث د فوائدو څخه:
- 1- د اسلامي شريعت په مقاصدو کې د حقوقو ساتنې ته ډيره پاملرنه شوې ده.
 - 2- دي حديث نه معلومېږي، چې څوک د زمکې مالک شو، نو هغه په دې زمکه کې دننه دهر څه مالک گرځي او ده ته شرعا جائز ده چې په دې زمکه کې تصرف وکړي څنگه چې يي خوښه وي خو په دې شرط چې گاوندي ته ددينه ضرر او تکليف نه وي.

3- ددي حديث د مفهوم او معنى باره كې ډير اقوال
 علماو بيان كړي دي:
 دازمكه به دده په خټ و ربار كړى شي، او ده ته به
 وويل شي، چې د محشر ميدان ته يي يوسه، يا داچې دى
 به په دي زمكه كې بنكته رابنكلې شي، يا داچې ددينه
 گناه مراد ده چې دده په خټ كې به د گناه يو انبار
 جوړشئ.

التحذير من الافتتان بالمال

63- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يَكْبُرُ ابْنُ آدَمَ، وَيَكْبُرُ مَعَهُ
 اثْنَتَانِ: حُبُّ الْمَالِ، وَطُولُ الْعُمُرِ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 6421، واللفظ له،
 وصحيح مسلم، رقم الحديث 115 - (1047))

د مال دفتني نه باید مؤمن ځان وساتئ

د انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: کله چې د بني ادم عمر زیاتیرې، نو دوه شیان ورسره هم زیاتیرې د مال سره مینه، او د اوږده ژوند امیدونه.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په اول نمبر حدیث کې ذکر شوي ده. ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- د اسلام په مبین دین کې حلال مال ډیر ارزښت لري او داجر او ثواب باعث گرځي لکه زکات، حج، جهاد، وغیره ځکه خو د اسلام مبین دین همیشه د اسراف فضول خرچي وغیره منعه کوي، خو هغه مال چې د هغې دوجې انسان په غرور او فتنه کې پریوځي د داسې مال بدي ذکر شوي ده.

2- یواځې اوږد عمر ښه نه دی بلکه اوږد عمر د نیک عمل سره ډیر ښه دی.

من الأذکار عقب الصلوات المكتوبة

64- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ، لَمْ يَقْعُدْ، إِلَّا مَقْدَارَ مَا يَقُولُ: "اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ". (صحيح مسلم، رقم الحديث 136 - (592)

د فرض مونخ نه ورستو دعا

د عائشي رضي الله عنها نه روايت دی چي کله به نبي کریم صلی الله علیه وسلم سلام وگرخوو، نو قبلي لوري ته به نه کیناسته مگر ددي دعا په اندازه:
اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ"

الهي ته د سلامتیا ذات يي، او سلامتیا ستا د خوانه ده، برکتناک ذات يي، ای د لوي او عزت خاونده.
د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په شپاړسم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- ددې حديث معنى داده: چې نبى كريم صلى الله عليه وسلم به دسلام گرځولو نه وروستو قبلې ته مخامخ ډير نه كيناستلو، بلكه ددې دعا په اندازه به (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) كيناستلو بيا به يې مقتديانو ته مخ راوگرځوو.

2- په مانځه كې دسلام گرځولو نه وروستو مختلفې دعا گانې راغلي دي: چې دهغې دجملې نه يوه دادعا (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) الهي ته د سلامتيا ذات يې، او سلامتيا ستا د خوانه ده برکتناك ذات يې، اى د لويې او عزت خاونده.

3- د (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ) دا دالله تعالى نوم دى او ددې معنى داده چې اى الله ته د هر قسم عيب او نقصان نه پاك يې او دهر قسم كمال خاوند يې، او د (مِنْكَ السَّلَامُ) معنى چې سلامتيا (ساتل) ستا د خوانه دي، او

د (ذوالجلال) معنی: د لویی خاوند) او د (الاکرام) معنی
دعزت او احسان خاوند.

إقبال الإمام على المأمومين بعد الصلاة

65 - عَنْ سَمْرَةَ بْنِ جَنْدَبٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى صَلَاةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ.

(صحيح البخاري، رقم الحديث 845، واللفظ له، وصحيح مسلم، جزء من رقم الحديث 23 - (2275)

دسلام گرځولونه وروستوبه امام مقتديانوته مخ گرځوي
د سمره بن جندب رضي الله عنه نه روايت دی چې کله
به نبي کریم صلی الله علیه وسلم سلام وگرځوو، مونږ ته
به مخامخ شو.

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه مخکې په
دیرشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- امام چې كله سلام وگرځوي او دري ځله استغفار اودا دعا(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ") ووايي نو بايد ده چې بيا مقتديانوته را مخامخ شي .

2- ځيني علما كرام وائي چې دسلام گرځولو نه بعد دامام دپاره په محراب كې دمانځه په شان كيناستل مكروه دي بلكه د مانځه د ناستي هيئت به بدلوي، نو چې كله د سلام نه بعد امام مقتديانو ته مخامخ شي، نو د مانځه د ناستي هيئت بدل شو.

3- مقديان چې د امام نه شاته وي په مانځه كې نو دا دامامتې (مانځه) دوجې نه نو چې كله مونځ ختم شي او امام سلام وگرځوي نو پكار ده چې مقديانو ته را مخامخ شي، كه دهغوي څه تپوسونه وغيره وي چې دهغي جواب ورکړي.

جواز خروج النساء إلى المساجد

66- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ" (صحيح مسلم، رقم الحديث 136 (442)، واللفظ له، وصحيح البخاري، رقم الحديث 900).

دسځو تلل مسجدونو ته جواز لري.

د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: تاسو د الله پاک وینځې (سځې) دالله پاک د کورونو(مسجدونونه) نه مه منع کوئ.

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه مخکې په یولسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدو څخه:

- 1- ددې حديث نه ثابتېږي، چې د بښخو تلل مسجدونو ته جواز لري اگر که د بښخو دپاره غوره او بهتره داده چې هغوې په خپلو کورنو کې مونځونه وکړي، لکه څنگه چې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم ارشاد دی: "لَا تَمْنَعُوا نِسَاءَكُمْ الْمَسَاجِدَ وَيُؤْتِهِنَّ خَيْرَ لِهِنَّ"، (انظر سنن أبي داود، رقم الحديث 567، وصححه الألباني)
- تاسو خپلې بښخې د مسجدونو نه مه منع کوې، خو دهغوې کورونه د هغوې دپاره غوره دي.
- 2- دا حديث تقاضا کوې چې خاوند بايد خپلې بښخې ته اجازه ورکړي کله چې تري هغه مسجد ته دتلو اجازه وغواړي خو په دي شرط چې د څه فتني ويره نه وي.
- 3- په هغه صورت کې د بښخې تلل مسجد ته رواه نه دي کله چې هغې په خپل ځان باندي خوشبو وغيره لگولي وي، ځکه چې د نبي کریم صلی الله عليه وسلم

ارشاد دی: إِذَا شَهِدْتَ إِحْدَاكُنَّ الْمَسْجِدَ؛ فَلَا تَمَسَّ طَيْبًا"
 (انظر صحيح مسلم، رقم الحديث 142 - (443)
 کله چي تاسو(بسڻو) کي ڇوڪ مسجد ته راڻي خوشبو
 دي نه لڳوي.

من أحكام المسح على الخفين

67- عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ؛ فَأَهْوَيْتُ لِأَنْزَعِ خُفِّيهِ؛
 فَقَالَ: "دَعُهُمَا؛ فَإِنِّي أَدْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ"؛ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا.
 (صحيح البخاري، رقم الحديث 206، واللفظ له، وصحيح
 مسلم، رقم الحديث 80 - (274)

په موزو مسح ڪول او دهغي ڇيني مسائل

د مغيره بن شعبه رضي الله عنه روايت دي، وائي: زه
 د نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم سره په سفر کي وم
 نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم اودس ڪولو زه ددي دپاره
 بنڪته شوم چي دهغه دخپو نه موزي وباسم، نبي ڪريم
 صلي الله عليه وسلم ماته وفرمايل: پريږده مه وباسه

حُكّه چې دا موزې ما په اوداسه اچولي دي، پس مسحه يي ورباندي وکړه.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په پنځه دريرشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده. ددي حديث د فوائدو څخه:

1- خف: هغه موزې چې د خرمن وغيره جوړې شوې وې، او په خپو کيږي.

2- دا حديث شريف په موزو باندي د مسحي کولو دپاره دليل دی، نو په موزو باندي مسح کول مشروع دی په سفر او حزر دواړه حالتونو کې، خو په موزو باندي د مسح کولو دپاره دشرط دی چې موزې به په اوداسه کې اچول شوي وې.

3- په موزو باندي د مسحي کولو مده او وخت د مقيم دپاره يوه ورځ او يوه شپه ده، او دمسافر دپاره دري ورځې او درې شپې دي.

من أحكام المسح على الجوربين
 68- عَنِ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَسَحَ عَلَى الْجُورِبِينَ وَالنَّعْلَيْنِ.
 (جامع الترمذي، رقم الحديث 99، واللفظ له، وسنن أبي داود، رقم الحديث 159، وسنن النسائي، رقم الحديث 125(م)، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 559، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني).

په جورابو مسح کول او دهغي ځيني مسائل.
 د مغیره بن شعبه رضي الله عنه روايت دی وائي: نبي كريم صلى الله عليه وسلم اودس وکړو او مسحه يي وکړه په جرابو اوچپلو باندي.
 د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په پنځه دريرشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- جورب: هغه جورابو ته وائي چې د مالوچو وغيره نه جوړې شوې وي.

2- دا حديث شريف په جورابو باندي د مسح كولو دپاره دليل دي، نو په جورابو باندي مسح كول مشروع او جائز دي، كه د سفر حالت كې وي او كه د حضر په هر حالت كې په جورابو باندي مسح كول مشروع دي، خو شرط دادې چې جورابي به سختې وي او خپله به بغير د تړلو نه په خپو پوري نستي وي او بل شرط دادې چې دغه جورابي به په اوداسه سره په خپو شوي وي.

3- په جورابو باندي دمسحي كولو مده او وخت د مقيم دپاره يوه ورځ او يوه شپه ده، او دمسافر دپاره درې ورځې او درې شپې دي.

النهي عن التقاط لقطة من أحرم بالحج

69- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّمِيمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُقْطَةِ الْحَاجِّ.

(صحيح مسلم، رقم الحديث 11 - (1724)

د حاجي لقطه (دهغه په لاره کې ورک شوي خيزونو) راخستل ممنوع دي.

د عبد الرحمن بن عثمان التيمي رضي الله عنه نه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم: د حاجي نه په لاره کې د ورک شوي خيزونو راخستلونه منع کړي ده.

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي عبد الرحمن بن عثمان القرشي التيمي جليل القدر صحابي دی، ويل شوې چې ده د صلح حدیبیه په ورځ د اسلام مبارک دين قبول کړو اودنبي کریم صلی الله علیه وسلم سره يي بيعت وکړو اوداهم ويل شوې چې ده د فتح مکې په ورځ د اسلام دين قبول کړو، ده ته د یرموک په غزا کې د

شرکت کولو اعزاز هم ورپه برخه شوی دی، او بیا په دري او یایم هجري کال کې په مکه کې وژل شوي دی. ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- د اسلامي شریعت په رڼا کې لقطه هغه ورک شوي شي ته وائي: چې راخستونکي ته د دهغي مالک معلوم نه وي.

2- د لقطې (ورک شوي خیز) حکم په شریعت اسلامي کې هغه دادی: چې د حرم د لقطې (ورک شوي خیز) نه علاوه په بل ځای کې یو ورک شوی خیز څوک راواخلي نو دیو کال پوري به دهغي اعلان کوې که یو کال پوري دهغي خاوند پیدا نشو نو دی کولی شي چې دهغي نه خپله فائده واخلي، او که ورک شوي خیز معمولي وونوبیا اعلان کولو ته هم حاجت نشته.

3- د هیچا دپاره د حرم لقطه (ورک شوی خیز) راخستل جواز نلري مگر په هغه صورت کې یې راخستل جائز

دي كله چي ددغه خيز د ضائعه كيدلو ويړه وي، خو چاچي د حرم لقطه (ورك شوي) خيز راواخيست نو هميشه به يي اعلان كوي ترڅو پوري چي مكه كې وي، ددي دپاره چي خاوند يي پيدا شي، خو دمكي نه چي كله بهر وځي نو دا ورك شوي خيز به يو خاص هغه چا ته سپاري چي د ورك شوي شيانو مسئوليت په غاړه لري، ځكه چي نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: "وَلَا يُلْتَقَطُ لِقَطْتُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا: (انظر صحيح البخاري، رقم الحديث 1834). او دحرم ورك شوي خيز به څوك نه راخلي مگر د اعلان دپاره.

من أوصاف أهل النار

70- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "ضُرْسُ الْكَافِرِ أَوْ نَابُ الْكَافِرِ مِثْلُ أَحَدٍ، وَغَلَطَ جِلْدُهُ مَسِيرَةَ ثَلَاثٍ".
(صحيح مسلم، رقم الحديث 44 - (2851))

د دوزخیانو اوصاف

د ابو هريره رضي الله عنه نه روایت دی چئ نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: د قیامت په ورځ به د کافر د جامي غاښ يا ډاړه به دا حد دغره ومړه غټ وي اودهغه خرمن به ددرې ورځو(مزل) په اندازه پیره وي.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په اول نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو خخه:

1- هر قسم عذابونه او کړاوونه الله پاک په جهنم کې پيدا کړي دي، او جهنم الله پاک د کافرانو، منافقانو، او گناهگارانو دپاره تيار کړی دی (دالله پاک نه بچاو غواړو)
2- د جهنميانو بدنونه به په اور د جهنم کې غټ او پرده وي تردي چې د ځينې کافرانو بدنونه به د غره نه هم ډير غټ او پلن وي، همدغه شان ددوي غاښونه او څرمني به هم غټي وي ددي دپاره چې د الله پاک عذاب وڅکئ.

3- په جهنم کې د کافرانو عذابونه نه کميرې بلکه هميشه به هغوې د جهنم په اور کې اوسيرې.

من أوصاف جهنم

71- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجْرُونَهَا."
(صحيح مسلم، رقم الحديث 29 - (2842))

د جهنم اوصاف

د عبد الله بن مسعود رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: د قیامت په ورځ به جهنم راوستلی شي، دهغې به اويا زره زنجیرونه وي، او دهر زنجیر سره به اويا زره ملائکې وي، چې هغه به راخکارې.

دراوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په دویم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده. ددي حدیث د فوائدو څخه:

- 1- ددي حدیث شریف نه د جهنم غټوالی معلوېږي.
- 2- جهنم الله پاک دکافرانو، منافقانو، گناهگارودپاره تیار کړی دی او د ډیرو عذابونو او کړاونو کور دی .
- 3- دا حدیث شریف مونږ ته درس راکوې چې باید د جنت دپاره تیاری وکړو، او د جهنم د اور نه ځان بچ کړو.

الإيمان بالبعث بعد الموت

72- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "يَبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ".
(صحيح مسلم، رقم الحديث 83 - (2878)

د مرگ نه بعد په دوباره ژوندون ایمان.

د جابر رضي الله عنه نه روایت دی چې ما د نبي کریم صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي دي هغه فرمایل: هر بنده به په هغه حالت راپاڅیرې په کوم حالت چې مړ شوی وي.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په دوویشتم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- دا حدیث شریف لارښونه کوي، چې هر هغه عمل چې بنده يي په دنیا کې کوي، دهغې بدله به ورته په ورځ د قیامت ملاویرې، که د خیر عمل وي، ښه بدله به

ورته ملاو شي اوکه د شر عمل وې د شر بدله به ورته ملاو شي.

2- هر انسان باید گناه نه ویره وکړې، ځکه چې گناهونه انسان، په دنیا او اخرت کې بدبخته کوي.

3- د قیامت په ورځ به هر انسان په هغه حالت دوباره ژوندی کیږي په کوم حالت کې چې مړ شوی وې.

نفي الجوع عن تناول التمر

73- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "لَا يَجُوعُ أَهْلُ بَيْتِ عِنْدَهُمُ التَّمْرُ".
(صحيح مسلم، رقم الحديث 152 - (2046)

هغه څوک وړی نه دی چې خرما ولري.

دعائشي رضي الله عنها نه روایت دی، چې نبی کریم صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي: هغه کور والا نه وګیکړي، چې خرما وسره وې.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په شپاړلسم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- دې حديث شريف کې دخرما او دهغې ساتلو دپاره ترغيب ذکرشوی دی.

2- هغه څوک چې خرما ولري د هغوې ولگه لري کيږي.

المبادرة إلى التوبة

74- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 43 - (2703)

توبه استلو کې بیره کول:

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: چاچې د مغرب څخه نمر راختلو نه مخکې توبه وکړه، الله پاک به دهغه توبه قبوله کړي.

د راوي پیژندنه: ددې حديث د راوي پیژندنه مخکې په اول نمر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- توبه او دهغي معنی: الله تعالى ته رجوع کول، او گناهونه پرېښودل، داحديث شريف بنده ته د توبي ترغيب ورکوي، او دتوبي د قبلیدلو دپاره يو څو شرطونه ضروري دي:

1- داچې په اخلاص سره بايد بنده خپل رب ته توبه وباسئ.

2- داچې گناه پرېږدي.

3- داچې د گناه په گولو باندي خپه او خپيما نه وي.

4- داچې کلک عزم او پخه اراده کول چې بيا به دغه گناه نه کوي.

5- داچې که چيرته دبل چا حق وي نو هغه ته خپل حق بيرته ورکول.

6- داچې توبه بايد مخکې ددينه چې نمر د مغرب نه راوخيژي وويستل شي.

7- داچي د مرگ د علاماتونه مخکي بايد توبه وويستل شي.

2- گناهگار بايد الله پاک ته توبه وباسي، او که چيرته بيا ترينه گناه صادره شي، نو بايد بيا توبه وباسي.

3- نمر د مغرب نه راختل، د الله پاک د قدرت يوه لويه نښه ده، او د قيامت په علاماتو کې لويه علامه ده.

النهي عن الحلف في البيع

75- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِيَّاكُمْ وَكَثْرَةَ الْحَلْفِ فِي الْبَيْعِ؛ فَإِنَّهُ يَنْفَقُ ثُمَّ يَمْحَقُ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 132 - (1607)

د خرڅلاو په وخت قسم کولونه منعه.

د ابو قتاده رضي الله عنه نه روايت دی چې مادني کریم صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي دي هغه فرمايل: تاسو د خرڅلاو په وخت قسمونه مه کوئ ځکه په قسم کولو سره خو خيز خرڅ شي، خو برکت ترينه ختم شي.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په
 اتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.
 ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دي حديث نه معلومېږي چې بي حاجته قسمونه کول
 حرام دي.

2- تاجران بايد د حلال رزق د گټلو کوشش وکړي، خو
 په خرڅلاو کې بايد قسمونه ونکړي، ترڅو چې د هغوي
 په مال کې برکت راشي.

تحريم الحلف بغير الله

76- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ
 رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "لَا تَحْلِفُوا بِالطَّوَاغِي، وَلَا
 بِأَبَائِكُمْ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 6 - (1648)

په غيرالله باندي قسم کول حرام دي.

د عبد الرحمن بن سمره رضي الله عنه نه روايت دی چې
نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي: تاسو په
بتانو، او خپلو پلرونو باندي قسمونه مه کوي.

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي عبد الرحمن بن
سمره القرشي، رضي الله عنه جليل القدر صحابي دی، او
دی په صحابه کرامو کې د مشرانو د جملې څخه دی ده
د فتح مکې په ورځ باندي ايمان راوړی بيا په ورسته
زمانه کې د سجستان او کابل والی مقرر شو، او دهمدي
په لاس خراسان، سجستان، او خراسان فتح شوي وو، بيا
روستو بصري ته بیرته راغی، او دمؤتې په غزا کې دده
ډير په ښه انداز سره شرکت شوی دی، عبد الرحمن بن
سمره رضي الله عنه په پنځوستم هجري کال کې د بصري
په ښار کې وفات شو.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- داحديث دلالت كوي چي په مخلوق باندي قسم كول حرام دى.

2- طواغي: جمع ده د طاغية او ددينه مراد بتان، او باطل معبودان وغيره دي، همدغه رنگ هر هغه خوك چي په كفر كي سرکشي ته ورسيري.

فضل السواك

77- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ: "السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ، مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ".
(سنن النسائي، رقم الحديث 5، وصححه الألباني).

د مسواک فضيلت او غوره والى

د عائشي رضي الله عنها نه روايت دى چي نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرملي دي: مسواک وهل د خولي صفايي ده او د الله پاک د رضا کولو دپاره سبب دى.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکي په شپاړلسم نمبر حديث كي ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- دې حديث شريف كې د مسواك وهلو فضيلت ذكر شوى دى چې په دې سره خوله صفاكېږي، او د الله پاك د رضا سبب گرځي، ځكه چې الله پاك بنائسته ذات دى او خائست خوښه وي.

2- دمسواك په ځاې دغابونو برش هم استعمالولى شي ځكه چې په هغې سره هم خوله صفاكېږي.

إكرام النساء في الإسلام

78- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَمْعَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " لَا يَجْلِدُ أَحَدُكُمْ أَمْرَأَتَهُ جَلْدَ الْعَبْدِ ثُمَّ يَجَامِعُهَا فِي آخِرِ الْيَوْمِ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 5204، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 49 - (2855)

د اسلام په مبین دین کې د بنحو عزت او مقام

د عبد الله بن زمعه رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: تاسو کې یو کس دي خپله بنخه د(غلام) مرئي په شان نه وهي، چې بیا د ورځ په ورستي برخه کې ورسره هم بستري هم کوي. د راوي پیژندنه: ددي حدیث راوي عبد الله بن زمعه رضي الله جلیل القدر صحابي دی، د ډیرو بنو اخلاقو خاوند وو، عبد الله بن زمعه رضي الله عنه په کال پنځه دیرش هجري کې وفات شوی دی.

ددي حديث د فوائدو خخه:

1- د اسلام په مبین دین کې د بنخو دپاره ځانگړي حقونه ذکر دي هغه داچې د بنخو سره باید ښه سلوک، احسان او نرمي وکړی شي.

الحث على اختيار صحبة الصالحين

79- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ، وَخَيْرُ الْجِيرَانِ عِنْدَ اللَّهِ خَيْرُهُمْ لَجَارِهِ".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 1944، قال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن غريب، وصححه الألباني).

نيکان او صالحه ملگري سره تعلق ساتل.

د عبد الله بن عمرو رضي الله عنه نه روايت دی چې نبي کریم صلی الله فرمایلي دي: غوره ملگري د الله پاک په نیز هغه دي چې د خپلو ملگرو سره ښه وي، او غوره گاونډيان د الله پاک په نیز باندي هغه دي چې د خپل گاونډي سره ښه وي.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په اوه ديرشتم نمبر حديث کې ذکر شوي ده. ددي حديث د فوائدو څخه:

1- دا حديث لارښونه کوي، چې هر هغه څوک د الله پاک په نيز غوره دی چې دخپل ملگري، او گاونډي سره د ښو اخلاقو معامله کوي.

2- مؤمن بايد د نيکانو او صالحينو سره ملگرتوب وکړي او د فاسقانو د ملگر توب نه بايد ځان وساتي.

دعاء الولد من أسباب رفع درجات الوالدين

80- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ الرَّجُلَ لَتَرْفَعُ دَرَجَتَهُ فِي الْجَنَّةِ؛ فَيَقُولُ: أَنِّي لِي هَذَا؟ فَيَقَالُ: بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ".

(سنن ابن ماجه، رقم الحديث 3660، وحسنه الألباني).

د بچی په دعا سره د مور او پلار درجي وچتیرې.
 د ابو هريره رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم
 صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: یقینا د یو سړي درجه
 به په جنت کې وچته شي، نو وبه وائی: چې دا دخه
 وجې نه، ورته به وویل شي، دا ستا د ځوې ددعا او
 بښني غو بښتلو د وجې نه ستا دپاره.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په
 اول نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
 ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- دا حدیث شریف لار ښونه کوې، چې مور او پلار
 باید د خپلو بچي ښه اسلامي تربیت او پالنه وکړي، تر
 څو د دوي دپاره د دوي د مرگ نه روستو دعا گاني او
 استغفار وغواړي، ځکه چې هغه اولاد چې دهغوې
 تربیت په شر اوفساد باندي شوی وي، هغوې دخپل
 ځان دپاره استغفار نه پیژني، نو د مور او پلار دپاره به
 څه استغفار وغواړي.

2- بچی باید دخیل مور اوپلار دپاره دعا گانی او استغفار و غواری.

3- د بچی دعاگانی د مور او پلار د درجو دوچتوالی سبب گرخی.

من أحكام الجنب والجنابة

81- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ جُنُبًا؛ فَأَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَنَامَ؛ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ.

(صحيح مسلم، رقم الحديث 22 - (305)

د جنب او جنابت احكام

د عائشي رضي الله عنها نه روايت دی، چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم چې به کله جنب وو، او غوشتل به یې چې خه و خوري، یا وده شي، نو اودس به یې وکړو، لکه خنکه چې به یې د مانخه دپاره اودس کولو.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په شپاړلسم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو څخه:

1- جنب: هغه څوک چې کورالی وکړې، يا ورته په بله طريقه جنابت ورسيرې، نودغسل کولو نه پرته کولی شي، چې څه وخورې، يا ويده شي وغيره، او په دي کې بنځه او سړی برابردي.

2- همدغه شان بنځه دجنابت په حالت کې کولی شي چې د کور کار پخلی وغيره وکړې.

3- د جنب دپاره غوره ده چې د خوراک وغيره نه مخکې اودس وکړې، او غسل کول غوره ي.

ذکر الله يطرده الشيطان

82- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: "إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ؛ فَذَكَرَ اللَّهُ عِنْدَ دُخُولِهِ، وَعِنْدَ طَعَامِهِ؛ قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ، وَإِذَا دَخَلَ؛ فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ دُخُولِهِ؛ قَالَ الشَّيْطَانُ: أَدْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ، وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ: أَدْرَكْتُمُ الْعِشَاءَ."

(صحيح مسلم، رقم الحديث 103 - (2018)

د الله پاک د ذکر نه شيطان تبتئ.

د جابر بن عبد الله رضي الله عنهما نه روایت دی، چي ما د نبي کریم صلی الله علیه وسلم نه اوریدلي دي، هغه فرمایل: څوک چي کور ته په داسي حالت کې داخل شي، چي د دا خلیدو په وخت د الله ذکر وکړي، او همدغه شان د خوراک په وخت هم د الله پاک ذکر وکړي، نو شيطان نوروته ووايي: نه ستاسو دپا ره په دي کورکې دشيپي ځاي شته او نه خوراک شته اوچي کله

د داخلیدو په وخت د الله ذکر ونه کړې، شیطان نورو ته ووايي: چې د شپي ځای ستاسو پیداشو، او چې د خوراک په وخت د الله ذکر ونه کړې، شیطان نورو ته ووايي: دي کور کې ستاسو خوراک، او د شپي ځای ملاو شو.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په دوویشتم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.

ددي حدیث د فوایدو څخه:

1- دا حدیث شریف لار بڼونه کوي، چې مؤمن بنده باید د الله پاک د ذکر کولو اهتمام وکړي، په خاصه توګه چې کله کور ته ننوځي، یا خوراک کوي، وغیره.

2- شیطانان هغه کور ته ننوځي، د کوم کور خاوندان چې د الله پاک ذکر نه کوي، او دهغوې سره خوراک کوي، او د هغوې په کور کې شپه تیره وي.

3- د الله پاک د ذکر په وجه شیطانان تښتي، الله پاک راضا کيږي، همدغه شان د الله پاک په ذکر سره د بنده

غمونه ختميرې، اوزره ته يي اطمئنان، سکون، او راحت راځي.

الحث على الدعاء في السجود

83- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ؛ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ".

(صحيح مسلم، رقم الحديث 215 - (482))

د سجدې په حالت کې دعا غوښتلو ته ترغيب

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی، چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: ډیر چې بنده خپل رب ته نيزدي وې هغه وخت چې کله بنده په سجده وې پس تاسو په سجده کې ډیري دعاګاني غواړئ.

دراوي پیژندنه: ددې حديث د راوي پیژندنه مخکې په اول نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- مؤمن بنده کولی شي، چې د خپل رب نه په مانځه کې دعاګانې وغواړي، برابره خبره ده که فرض مونځ وې يا نفل او ددعا دپاره غوره مقام په مانځه کې هغه د سجدې حالت دی.

2- مؤمن بنده دپاره مستحب ده چې قراني دعاګانې او همدغه شان هغه دعاګانې چې په نبوي سنتو کې راغلي دي هغه يادې کړي، ځکه چې په دې دعاګانو کې دده او دده د اولاد دپاره د دنيا او اخرت خپرونه شته.

تحریم تجسیص القبر

84- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُجْصَّصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقْعَدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ. (صحيح مسلم، رقم الحديث 94 - (970)

د قبرونو چونه کول حرام دي.

د جابر بن عبد الله رضي الله عنه نه روایت دی فرمائي: چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم د قبر چونه کولو او په هغي باندي کیناستلو، او ابادي کولو نه منع فرمایلي ۵۵.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په دوویشتم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده. ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- د ا حدیث د قبرونو په چونه کولو، او په هغي باندي ابادي کولو یا ورباندي مسجدونه وغیره جوړولو دحرام والي ښکاره دلیل دی، ځکه چې مړي نه دي کارونه ته محتاجه دی، او نه ورته دا کارونه څه فائده ورکوي.

2- جص: چوني ته وايي، کومه چې په اباديانو کې استعمالېږي، او ددې دحرمت سبب هغه دادی چې کوم قبر چونه کړې شي، او په هغې باندي ابادی وغیره وکړی شي، نو د عامو خلکو نظرونه دغه قبر ته راوړي، او بالاخره خلک دهغې قبرونو تعظیم شروع کړي، او په شرک کې اخته شي، نو ځکه اسلامي شریعت د قبرونو د چونه کولو نه منع فرمائي ده.

3- دي حديث نه معلومېږي، چې په قبر باندي کیناستل، يا هغې ته تکیه لگول، حرام دي ځکه چې په دي کې د مړی بي احترامی ده، او مسلمان چې څنگه په ژوند عزتمند وي نو د مرگ نه بعد به هم د هغې عزت او احترام کولی شي.

التحذير من فاحشة اللواط

85- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمِ لُوطٍ؛ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ".

(سنن أبي داود، رقم الحديث 4462، وجامع الترمذي، رقم الحديث 1456، واللفظ لهما، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 2561، وقد حسن و صحح الألباني هذا الحديث).

د لواطت گناه او دهغي سزا

د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی، چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: څوک چې تاسې په لواطت ووينئ نو فاعل (چې دا فاحشه کوي) او مفعول (چې دا فاحشه ورسره کيږي) دواړه قتل کړي.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخکې په شپږم نمبر حديث کې ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدهو څخه:

1- لواطت: نارينه، چې نارينه ته په فاحشي سره راتگ وکړي، دېته لواطت وايي، دا يوه داسې گناه ده چې د انسان د فطرت په خرابيدلو باندې او دهغه په بي عقلي باندې دلالت کوي، او دا گناه ډير زيات ناوړه اثر کوي د انسان په صحت باندې، او په ټولنه باندې د بداخلاقو اثر کوي، او ددې گناه په وجه باندې الله پاک د لوط عليه السلام قوم ته ډير دعبرت او سخت عذابونه ورکړل، د الله پاک ارشاد دى: (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ سَجِيلٍ مَنصُودٍ) (سورة هود، الآية 82)

هر گله چې زمونږ حکم راغی د عذاب نو مونږ دهغه کلي بره اړخ لاندي کړ، او په هغه مو د داسې کابو باران وکړ، چې د خټو جوړ او په اوور پخ شوي وو، لاندي باندې.

ما ينتفع به الميت

86- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ: إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ" (صحيح مسلم، رقم الحديث 14 - (1631))

هغه عملونه چي انسان ته دمرگ نه بعد هم فائده رسوي

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دی چي نبي کریم صلی الله علیه فرمایلي دي: کله چي انسان مړشي، د هغه عملونه ختم شي، مگر دري عملونه نه ختمیږي، صدقه جاریه، فائده مند علم، او نیکان بچي چي دمور او پلار دپاره دعا کوي.

د راوي پیژندنه: ددي حديث د راوي پیژندنه مخکي په اول نمبر حديث کي ذکر شوي ده.

ددې حديث د فوائدو څخه:

1- دې حديث نه معلومېږي، چې د انسان په مرگ سره دهغه عملونه ختمېږي، مگر دا درې عملونه ددې اجر او ثواب به ورته د مرگ نه وروستو هم رسېږي، ځکه چې ددې عملونو سبب همدا خپله دی، او بچي هم د انسان کسب دی.

2- دا حديث شريف په دې هم دلالت کوي، چې مري ته د قران لوستلو اجر او ثواب بېنل مشروه نه دي، ځکه چې دا د نبي کریم صلی الله عليه وسلم نه ثابت نه دي، او نه د صحابه کرامو نه دا کار ثابت دی، او کوم کار چې نه پيغمبر کړی وي، او نه صحابه کرامو کړی وي، نو بيله شکه دا کار بدعت او نارواه وي.

3- دا حديث لار ښونه کوي، چې د انسان دپاره واده کول بهتره دي، ترڅو نیک او صالحه بچي يې پيدا شي، او دده دمرگ نه بعد ورته دعاگاني وکړي.

فضل تفتير الصائمين

87- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "مَنْ فَطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا".

(جامع الترمذي، رقم الحديث 807، واللفظ له، وسنن ابن ماجه، رقم الحديث 1746، وقال الإمام الترمذي عن هذا الحديث بأنه: حسن صحيح، وصححه الألباني)

روژه دار ته روژه ماتی ورکول او دهغي فضيلت

د زيد بن خالد الجهني رضي الله عنه روايت دی چي نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: چاچي روژه دار ته روژه ماتی ورکړ، نو ده ته به دروژه دار داجراو ثواب په شان اجر او ثواب ورکړی شي اودروژه دارداجراو ثواب نه به هيڅ نه کميرې.

د راوي پيژندنه: ددي حديث راوي ابو عبد الرحمن خالد الجهني رضي الله عنه جليل القدر صحابي دی د نبي کریم صلی الله علیه وسلم سره د حدیبي په واقعه کې موجود وو او دفتح مکي په ورځ ده سره د خپلي قبيلی جنده په لاس کې وه، د حديث په کتابونو کې دده نه د نبي کریم صلی الله علیه وسلم يو اتيا حدیثونه نقل دي، دده وفات په مدینه کې شوی دی، او چا ویلي چې په مصر کې وفات شوي، او داهم ویل شوي دي چې په کوفه کې وفات شوی دی، دده وفات کال اته اويا هجري دي چې دده عمر په دغه وخت کې پنځه اتيا کاله وو. ددي حديث د فوائدو څخه:

1- بيله شکه روژه دار ته روژه ماتې ورکول، د خير اجر او ثواب کار دی، ځکه چې په دي سره د مسلمانانو په مينځ کې مينه او محبت پيدا کيږي، اگر که دوي د وطن په لحاظ سره د يو بل نه جدا وي، همدغه شان روژه

دار ته روژه ماتی ورکول، دډیراجراو ثواب باعث گرځي او په دي سره دروژه دارداجر او ثواب نه هيڅ نه کميرې. 2- هر مؤمن بايد دخپل طاقت سره سم په دي حديث باندي د عمل کولو کوشش وکړي.

من فضائل شهر رمضان

88- عَنِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ دَخَلَ رَمَضَانُ؛ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَكُمْ، وَفِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مِنْ حَرَمِهَا؛ فَقَدْ حَرَّمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ، وَلَا يَحْرَمُ خَيْرَهَا إِلَّا مَحْرُومٌ".

(سنن ابن ماجه، رقم الحديث 1644، وحسنه الألباني وصححه)

رمضان د مياشتي غوره والی

د انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: بیشکه دا میاشت درمضان په تاسو راغله، او په دي کې یوه شپه ده چې د زرو میاشتو نه غوره ده، څوک چې ددغي

ورځې د خیر نه محرومه شو، بیشکه د هر هغه
 خیر نه محرومه شو ځکه چې ددې د خیر نه نه
 محرومېږي، مگر بي خیره انسان محرومېږي.
 د راوي پیژندنه: ددې حدیث د راوي پیژندنه مخکې په
 دریم نمبر حدیث کې ذکر شوي ده.
 ددې حدیث د فوائدو څخه:

1- میاشت درمضان د برکت، د خیر، د ذکر د قران د تلاوت
 میاشت ده په دې میاشت کې انسانان د دوزخ داور نه
 بچ کېږي، په دې میاشت کې یوه شپه ده چې په هغې
 کې نیک عمل د زرو میاشتو د نیک عمل نه غوره دی
 ددې دوجې نه چې څوک ددې د خیر نه محرومه شو،
 بیشکه د هر خیر نه محرومه شو.

2- دا حدیث لار ښونه کوي، چې بنده باید د رمضان
 میاشت غنیمت وگني او په دې میاشت کې د الله پاک
 ډیره بندگي وکړي، او دا خرت تیارې وکړي، ددې دپاره
 چې په دنیا او اخرت کې کامیاب شي.

من أهم علامات المنافقين

89- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "أَيُّهُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا أُوْمَنَ خَانَ".

(صحيح البخاري، رقم الحديث 33، واللفظ له، وصحيح مسلم، رقم الحديث 107 - (59)

د مناقانو شكاره نسي

د ابو هريره رضي الله عنه نه روايت دى چې نبي كريم صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: د منافق دري نسي دي: چې كله خبري كوي، دروغ وايي، او چې وعده وكړي، د هغې خلاف كوي، او چې امانت ورسره كېښودل شي، په هغې كې خيانت كوي.

د راوي پيژندنه: ددي حديث د راوي پيژندنه مخكې په اول نمبر حديث كې ذكر شوي ده.

ددي حديث د فوائدو خخه:

- 1- دا حديث بنده ته ويره وركوي، د دروغو ويلو نه، او د وعده خلافي نه، او په امانت كې د خيانت كولو نه، حكه چې دا د منافق صفتونه دي.
- 2- منافق دپته وائي چي شر پتوي، او خير بنكار كوي.
- 3- ددي حديث معنى داده چې دا دري صفتونه دمنافق صفتونه دي.

إكرام حامل القرآن

- 90- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ مِنْ إِبْرَاهِيمَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَانِي عَنْهُ، وَإِكْرَامِ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسَطِ".
- (سنن أبي داود، رقم الحديث 4843، وحسنه الألباني).

د قران والو عزت او اکرام

د ابو موسی الأشعري رضي الله عنه نه روایت دی چې نبی کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: بیشکه د الله پاک د تعظیم نه داهم ده چې د سپینگري بوډا، عزت او اکرام کول، او دقران والو، عزت او اکرام چې هغوي په قران کې غلو اودقران نه جفا نه کوې، او د عادل بادشاه عزت او اکرام کول.

د راوي پیژندنه: ددي حدیث د راوي پیژندنه مخکې په اته ویشت نمر حدیث کې ذکر شوي ده. ددي حدیث د فوائدو څخه:

1- د اسلام مبین دین د مشرانو عزت او احترام کولو ته ترغیب ورکوي.

2- دا حدیث لار ښونه کوي، چې د قران والو عزت او احترام کول، دالله پاک تعظیم او دهغه د رضا سبب گرځي، هغه څوک چې د قران، تلاوت کوي، او په قران عمل کوي دهغوي احترام او اکرام په کار دی.

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات، والصلاة والسلام
على رسولنا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.

فهرس المحتویات

رقم الصفحة	المحتویات
2	سریزه
6	د پاک حلال مال نه صدقه او دهغي فضیلت
9	دین اسلام د اسانۍ دین دی
12	د قرباني ځني مسائل
15	په مانځه کې د امام تابعداري
18	په مانځه کې سلام گرځول او دهغي طريقه
22	درياء او ځان شونې څخه ویره
25	د دجال ځيني نښي
27	قوم ته اوبه ورکول او دهغي آداب
29	د څښکلو آداب
31	په اسلام کې ممنوع څيزونه
33	دعوت قبلول واجب دي
36	د سهار او ماخوستن مونځ په جماعت سره کولو فضیلت:
39	اسلامي تعليماتو کې تصوير ويستل حرام دي
41	د خوراک آداب
43	د اوداسه طريقه
46	د ملائکو او پيرانو مينځ کې فرق
48	مسجد قبا کې د مانځه غوره والی
50	دین اسلام د کمزورو سره مدد کولو ته ترغیب ورکوي
52	د اسلام دین مینې او محبت ته ترغیب ورکوي.

55	صحت او فراغت غنيمت گنل پکار دي.
57	د دين اسلام د حقوقو ساتنه کوي.
59	پلار د زوي مال د ضرورت برابر اخستلی شي.
62	مانځه کې په تشو باندي لاسونه کينسودل جواز نلري.
65	په ولاړه خوراک او خښاک جواز لري.
67	د سورت اخلاص فضيلت
69	ځوانان بايد ودونه وکړي.
72	د نبي کریم صلی الله عليه وسلم خصوصيات
74	د جنت اوصاف
75	د قرباني په څاروي کې شراکت جائز دی
77	د جهنميانو رنگارنگ عذابونه
80	د لوي اختر ورځې
82	روژه او اخترونه د ټولو مسلمانانو سره يوځای
83	د گناهونو نه ويره
85	دوکه حرام ده
89	د مانځه نه بعد دعاگانې
92	د ماشام اذکار
95	غروه خلک او دهغوې علامات
97	د بل چا حقوقو غصب کول حرام دي.
99	د ازمينبت په وخت صبر پکار دی
100	حجر اسود جنتي کانی دی
101	په سفر کې روژه نيول او نه نيول دواړه جواز لري

103	په دبر شاه کې جماع کول حرام دي.
106	کله چې په تیمم سره مونځ وکړې شي او بآ و به ملاوشي.
108	د لوریانو خدمت کول
111	مسجد ته د داخلیدو او بهر وتلو دعا
118	مسجد ته داخلیدو او بهر وتلو وخت کې درود ویل
120	د مسجد اداب
123	مسجد کې د ورک شي اعلان کول جواز نلري
128	په وترو کې دعا قنوت
130	د وترو مونځ قضایي روارل
132	د وترو مسائل
134	ښکاره گناه او دهغې وعید
136	په احسان کې د مور حق زیات دی
137	عد مور او پلار نافرمانی کول لویه گناه ده
139	حلال تجارت کول او هغې ته ترغیب
140	ډیره پریښودل او دهغې اکرام کول
142	خرچه کې د اجر نیت کول
146	د غمرازی مسائل
148	اسلام د رحمت دین دی
150	غوره دعا
153	د ظالم په مقابل کې د ځان دفاع کول
155	د زمکو غضب کول حرام دي
156	د مال د فتنې نه ځان ساتل

158	د فرض مانځه نه بعد دعا گاني
160	د مانځه بعد امام به مقتديانو ته رامنځ کوي
162	مسجدونه ته د ښځو تلل جائز دي
164	په موزو باندي مسحه او دهغې مسائل
166	په جرابو مسح او دهغې احکام
169	په حرم کې ورک شوی خيز راخستل ممنوع دي
171	د جهنميانو اوصاف
172	د جهنم اوصاف
173	د مرگ نه بعد ژوندون
174	چې خرما وي ولگه نشته
176	توبه او په هغې کې بیره کول
178	خرڅلاو کې قسمونه کول منعه دي.
179	غير الله باندي قسم کول حرام دي.
181	د مسواک فضيلت
182	د ښځو مقام په اسلام کې.
184	د صالحينو سره ملگرتوب کول
185	د بچې په دعا د مور او پلار درجې وچتيرې.
187	د جنب او جنابت مسائل
189	د الله پاک د ذکر نه شيطانان تبتي.
191	په سجده کې دعاگاني او هغې ته ترغيب
193	د قبر چونه کول حرام دي
195	لواطت او دهغې سزا

197	هغه څه چې مري ته فائده وركوي
199	روژه دار ته روژه ماتي وركول او دهغي فضيلت
201	د رمضان د مياشتي فضيلت
203	د منافق نبي.
203	د قران والو اكرام كول
204	سرفهرست

Download From; Aghalibrary.com